

EU-rettsaker som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 14. juni 2013

-FINANSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	6
<i>Vedlegg XXI Statistikk .....</i>	6
32013R0112 Kommisjonsforordning (EF) nr. 112/2013 av 7. februar 2013 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekt og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen for 2014 om materiell deprivasjon (vedlegg XXI FIN gr2)	6
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	7
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold .....</i>	7
<i>Kapittel I Veterinære forhold .....</i>	7
32012D0786 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/786/EU av 13. desember 2012 som endrer vedtak 2010/221/EU hva gjelder nasjonale tiltak for å forebygge introduksjon av visse sykdommer hos akvatiske dyr til deler av Irland, Finland og Storbritannia (vedlegg I kap I FKD gr3)	7
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	8
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	8
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold .....</i>	8
<i>Kapittel I Veterinære forhold .....</i>	8
32012D0031 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/31/EU av 21. desember 2011 om endring av vedlegg I til vedtak 2007/275/EF angående lister over dyr og animalske produkter som er gjenstand for kontroller ved veterinære grensekontrollstasjoner etter rådsdirektivene 91/496/EØF og 97/78/EF (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr2)	8
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	9
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold .....</i>	9
<i>Kapittel I Veterinære forhold .....</i>	9
32012D0762 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/762/EU av 6. desember 2012 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr3)	9
32012D0450 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/450/EU av 27. juli 2012 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr3)	10
32012D0197 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/197/EU av 16. april 2012 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr3)	11
-FORNYINGS, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET	13
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	13
<i>Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester .....</i>	13
32013D0065 Kommisjonsbeslutning 2013/65/EU 19. desember 2012 om tilfredsstillende beskyttelse av personopplysninger i New Zealand i henhold til europaparlamentets- og rådsdirektiv 95/46/EF (vedlegg XI FAD gr3)	13
-FORSVARSDPARTEMENTET	15
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	15
<i>Vedlegg XVI Offentlig innkjøp .....</i>	15

32009L0081 Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2009/81/EF av 13. juli 2009 om samordning av fremgangsmåtene ved oppdragsgiveres inngåelse av visse offentlige bygge- og anleggs-, vare- og tjenestekontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet (vedlegg XVI FD gr2)	15
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	19
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	19
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	19
Kapittel I Veterinære forhold	19
32012R1064 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1064/2012 av 13. november 2012 som endrer vedlegg X i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 vedrørende listen over hurtigtester (vedlegg I kap I HOD gr2).....	19
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	20
Kapittel XII Næringsmidler.....	20
32012R1166 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1166/2012 7. desember 2012 om endring av vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 av Europaparlamentet og -rådet med hensyn til bruk av dimetyl dikarbonat (E 242) i visse alkoholholdige drikker (vedlegg II kap XII HOD gr2)	20
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	21
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	21
Kapittel XII Næringsmidler.....	21
32013D0063 Kommisjonsvedtak 2013/63/EU av 24. januar 2013 om fastsettelse av retningslinjer som implementerer spesifikke krav for helsepåstander etter artikkel 10 i forordning (EF) nr. 1924/2006 (vedlegg II kap XII HOD gr3)	21
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	22
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	22
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	22
Kapittel I Veterinære forhold	22
32012R1190 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1190/2012 av 12. desember 2012 vedrørende et unionsmål for reduksjon av Salmonella Entitidis og Salmonella Typhimurium i flokker av kalkun, som angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2).....	22
-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	24
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	24
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	24
Kapittel X Elektrisk utstyr.....	24
32008L0013 Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2008/13/EF om oppheving av rådsdirektiv 84/539/EØF om elektromedisinsk utstyr til bruk i veterinærmedisin (vedlegg II kap X JD gr3).....	24
Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer.....	24
32011D0477 Kommisjonsbeslutning 2011/477/EU av 27. juli 2011 om de sikkerhetskrav som de europeiske standarder skal inneholde, for så vidt angår visse risikoer for barn i forbindelse med innvendige persienner til vinduer og dører, vindusavskjerminger med snorer og sikkerhetsanordninger i henhold til direktiv 2001/95/EF (vedlegg II kap XIX JD gr3)	24
Vedlegg XXII Selskapsrett	26
32012L0030 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/30/EU av 25. oktober 2012 om samordning av de garantier som kreves i medlemsstatene av selskapene nevnt i artikkel 54(2) i traktaten om den Europeiske Unions funksjonsmåte, til beskyttelse av så vel selskapsdeltageres som tredjemenns interesser for så vidt angår stiftelsen av aksjeselskapet samt opprettholdelse av og endringer i dets kapital, med det formål å gjøre disse garantier like byrdefulle (vedlegg XXII JD gr3)	26
Vedlegg XIII Transport	26
Kapittel I Innenlands transport.....	26

32012L0045 Kommisjonsdirektiv 2012/45/EU av 3. desember 2012 om den andre tilpasning av vedleggene til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF om innenlands transport av farlig gods til vitenskapelige og tekniske fremskritt (vedlegg XIII kap I JD gr3)	26
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	28
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	28
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	28
Kapittel I Veterinære forhold	28
32012D0701 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/701/EU av 13. november 2012 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2008/185/EF når det gjelder å oppføre Irland, Nord-Irland og provinsen Bolzano i Italia på listen over medlemsstater som er fri for Aujeszzkys sykdom (vedlegg I kap I LMD gr2).....	28
Kapittel II Fôrvarer.....	28
32012R1119 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1119/2012 av 29. november 2012 om godkjenningen av preparater av <i>Pediococcus acidilactici</i> CNCM MA 18/5 DSM 11673, <i>Pediococcus pentosaceus</i> DSM 23376, NCIMB 12455 og NCIMB 30168, <i>Lactobacillus plantarum</i> DSM 3676 og DSM 3677 og <i>Lactobacillus buchneri</i> DSM 13573 som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (vedlegg I kap II LMD gr2)	28
Kapittel III Plantesanitære forhold	29
32012L0037 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2012/37/EU av 22. november 2012 om endring av visse vedlegg til rådsdirektiv 66/401/EØF og 66/402/EØF når det gjelder de vilkår som skal gjelde for frø av <i>Galega orientalis</i> Lam., maksimalvekten av et parti frø av visse forvekster og stikkprøvestørrelsen for <i>Sorghum</i> spp. (vedlegg I kap III LMD gr2).....	29
Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin	30
32013R0052 Kommisjongjennomføringsforordning (EU) nr. 52/2013 av 22. januar 2013 om endringer i vedlegg XIb i rådsforordning (EF) nr. 1234/2007 når det gjelder perlende vin, kullsyreimpregnert perlende vin og rektifisert konsentrert druemost (protokoll 47 LMD gr2)	30
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	31
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	31
Kapittel I Veterinære forhold	31
32011D0717 Kommisjonens gjennomføringsvedtak nr. 2011/717/EU av 27. oktober 2011 som endrer vedtak 98/536/EF om fastsetting av listen over nasjonale referanselaboratorier for påvisning av restmengder (vedlegg I kap I LMD gr3)	31
Kapittel III Plantesanitære forhold	32
32012L0044 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2012/44/EU av 26. november 2012 om endring av direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i henholdsvis rådsdirektiv 2002/53/EF og 2002/55/EF når det gjelder kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av sorter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr3)	32
-KOMMUNAL- OG REGIONALDEPARTEMENTET	34
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	34
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	34
Kapittel XXI Byggevarer	34
32011R0305 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 305/2011 om fastlegging av harmoniserte betingelser for markedsføring av byggevarer og om oppheving av rådsdirektiv 89/106/EØF (vedlegg II kap XXI KRD gr2)	34
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	36
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	36
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	36
Kapittel XXII Leketøy.....	36

32012L0007 Kommissjonsdirektiv 2012/7/EU av 2. mars 2012 om endring av del III i vedlegg II til Europaparlamentets og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy med henblikk på tilpasning til den tekniske utviklingen (vedlegg II kap XXII MD gr2)	36
Vedlegg IV Energi	36
32011D0013 Kommissjonsbeslutning om rapportering av visse typer informasjon om biodrivstoff og flytende biobrensler til medlemslandene (vedlegg IV MD gr2)	36
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	38
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	38
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	38
Kapittel IV Husholdningsapparater	38
32012R1194 Kommissjonsforordning (EU) nr. 1194/2012 av 12. desember 2012 om gjennomføring av europaparlamentets- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av retningsbestemte lamper, lysdioder og tilhørende utstyr (vedlegg II kap IV OED gr2)	38
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	40
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	40
Vedlegg IV Energi	40
32011R1235 Kommissjonsforordning (EU) nr. 1235/2011 av 29. november 2011 endrer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1222/2009 angående våtgrepsklassifisering av dekk, måling av rullestand og verifikasjonsprosedyren (vedlegg IV SD).....	40
Vedlegg XIII Transport	41
Kapittel II Veitransport	41
32009D0750 Kommissjonsbeslutning 2009/750/EF av 6. oktober 2009 om definisjonen av den felles europeiske bompengetjenesten og dens tekniske elementer (vedlegg XIII kap II SD gr2).....	41
Kapittel III Transport med jernbane.....	43
32012R1077 Kommissjonsforordning 1077/2012 av 16. november 2012 om en felles sikkerhetsmetode for nasjonale sikkerhetsmyndigheters tilsyn i etterkant av utstedelse av sikkerhetsattest eller sikkerhetsgodkjenning (vedlegg XIII kap III SD gr2).....	43
32012R1078 Kommissjonsforordning 1078/2012 (EU) om en felles sikkerhetsmetode for overvåking utført av jernbaneforetak og infrastrukturforvaltere etter innvilgelse av sikkerhetsattest eller sikkerhetsgodkjenning og enheter med ansvar for vedlikehold (vedlegg XIII kap III SD gr2)	44
32012D0088 Kommissjonsvedtak 2012/88/EU tekniske spesifikasjoner for interoperabilitet for delsystemene styring kontroll og signal (vedlegg XIII kap III SD gr2)	45
32012D0696 Kommissjonsbeslutning 2012/696/EU av 6. november 2012 om endring av beslutning 2012/88/EU om en teknisk spesifikasjon for interoperabilitet for delsystemene styring, kontroll og signal i det europeiske jernbanesystemet (vedlegg XIII kap III SD gr2)	46
32013L0009 Kommissjonsdirektiv 2013/9/EU av 11. mars 2013 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/57/EF om samtrafikkvevnen i fellesskapets jernbanesystem (vedlegg XIII kap III SD gr2).....	47
32012D0757 Kommissjonsbeslutning 2012/757/EU av 14. november 2012 om en teknisk spesifikasjon for interoperabilitet for delsystemet "drift og trafikkstyring" i det europeiske jernbanesystemet og endring av beslutning 2007/756/EF (vedlegg XIII kap III SD gr2)	49
Kapittel VI Sivil luftfart	50
32011R0805 Kommissjonsforordning (EU) nr. 805/2011 om fastsettelse av regler for flygeledersertifikater og visse sertifikater i henhold til europaparlaments- og rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	50
32013R0006 Kommissjonsforordning (EU) nr. 6/2013 av 8. januar 2013 som endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 om felles regler på området for sivil luftfart og om opprettelse av et	

<i>eupeisk flysikkerhetsbyrå, og om oppheving av rådsdirektiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (vedlegg XIII kap VI SD gr2).....</i>	<i>52</i>
<i>32013R0007 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 7/2013 av 8. januar 2013 om endring av forordning nr. 748/2012 om gjennomføringsbestemmelser for luftdyktighets- og miljøsertifisering av luftfartøyer og hermed forbundet materiell, deler og apparatur og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (vedlegg XIII kap VI SD gr2) .....</i>	<i>53</i>
-UTENRIKSDEPARTEMENTET	57
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	57
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering .....</i>	<i>57</i>
<i>Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer.....</i>	<i>57</i>
<i>32009L0043 Direktiv 2009/43/EF om forenklede regler og betingelser ved leveranser av forsvarsrelaterte varer innenfor EU/EØS-området (vedlegg II kap XIX UD gr2).....</i>	<i>57</i>
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	58
<i>32012L0010 Direktiv 2012/10/EU av 22. mars 2012 om endring av direktiv 2009/43/EF mht. listen over forsvarsrelaterte produkter (vedlegg II kap XIX UD gr3) .....</i>	<i>58</i>
<i>32010L0080 Direktiv 2010/80/EU av 22.november 2010 om endring av direktiv 2009/43/EF vedrørende listen over forsvarsrelaterte varer (vedlegg II kap XIX UD gr3) .....</i>	<i>58</i>
<i>32011H0024 Rekommandasjon 2011/24/EU om sertifisering av forsvarsbedrifter under artikkel 9 i direktiv 2009/43/EF om forenklede regler og betingelser ved leveranser av forsvarsrelaterte varer innenfor EU/EØS området (vedlegg II kap XIX UD gr3).....</i>	<i>59</i>

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32013R0112 Kommisjonsforordning (EF) nr. 112/2013 av 7. februar 2013 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekt og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen for 2014 om materiell deprivasjon (vedlegg XXI FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekt og levekår (EU-SILC) som er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk. Europaparlaments- og rådsforordningen fastlegger en felles ramme for systematisk utarbeidelse av EU-statistikker over inntekt og levekår, som omfatter sammenlignbare og aktuelle tverrsnitts- og paneldata om blant annet inntekt, omfanget av fattigdom, boforhold og sosial eksklusjon både på nasjonalt plan og i EU.

I forbindelse med gjennomføringen av EU-SILC vedtas det årlige moduler som skal implementeres, i tillegg til de faste variablene som dekkes i undersøkelsen. I 2014 er det implementert en modul om materiell deprivasjon, det vil si mangel på sentrale materielle goder. Mangel på sentrale materielle goder inngår i kartleggingen av fattigdom og sosial ekskludering i Europa, og er et tillegg til den tradisjonelle måten å måle fattigdom på, nemlig lavinntekt. Modulen er i store trekk en gjentakelse av en tilsvarende modul som ble gjennomført i 2009. I modulen inngår 8 spørsmål om voksnes materielle mangler og 13 spørsmål om barns materielle mangler. Formålet er både å samle inn data om emnet og legge til rette for metodisk analyse med sikte på videreutvikling av eksisterende indikatorer i EU-SILC.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. De økonomiske og administrative kostnadene forbundet med etterlevelse av forordningen er begrenset og vil bli dekket innenfor SSBs ordinære budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012D0786 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/786/EU av 13. desember 2012 som endrer vedtak 2010/221/EU hva gjelder nasjonale tiltak for å forebygge introduksjon av visse sykdommer hos akvatiske dyr til deler av Irland, Finland og Storbritannia (vedlegg I kap I FKD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer lister over områder som har godkjente nasjonale tiltak mot visse sykdommer hos akvatiske dyr. Listene er gitt som vedlegg til kommisjonsvedtak 2010/221/EU.

Vedlegg I angir land og områder som anses fri for Spring viraemia hos karpe (SVC), bakteriell nyresyke (BKD), infeksjons pankreasnekrose (IPN) og Gyrodactylus salaris.

Vedlegg II angir land og områder med godkjent bekjempelsesprogram for bakteriell nyresyke (BKD), og infeksjons pankreasnekrose (IPN).

Vedlegg III angir land og områder med godkjent overvåkningsprogram for Osteroid herpesvirus 1 µvar (OsHV-1 µvar) Finland har rapportert at et område fremdeles er infisert med BKD og ber om at det fjernes fra listen over områder med godkjent bekjempelsesprogram for bakteriell nyresyke (BKD). Vedlegg II til kommisjonsvedtak 2010/221/EU endres i henhold til dette. Osteroid herpesvirus 1 µvar (OsHV-1 µvar) er påvist i tre områder i Irland og i et område i Storbritannia. Vedlegg III til kommisjonsvedtak 2010/221/EU endres i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Liste over helsestatus i andre land i EØS er ikke tatt inn i våre nasjonale forskrifter.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas ikke å få økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG
MATDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

**32012D0031 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/31/EU av 21. desember 2011
om endring av vedlegg I til vedtak 2007/275/EF angående lister over dyr og animalske
produkter som er gjenstand for kontroller ved veterinære grensekontrollstasjoner
etter rådskonferansen 91/496/EØF og 97/78/EF (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr2)**

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjør endringer i listen i vedtak 2007/275/EF vedlegg I. Produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr fra tredjeland skal kontrolleres på en veterinær grensekontrollstasjon før de kan importeres til EU. Kravene som stilles knyttet til kontrollen følger av direktivene 97/78/EF og 91/496/EØF (grensekontrolldirektivene). De konkrete animalske produktene og levende dyrene som skal kontrolleres fremgår i form av CN-koder (toll-posisjoner) med nærmere beskrivelser i en liste i vedtak 2007/275/EF vedlegg I.

Bakgrunnen for endringene som innføres er behov for å gjøre enkelte oppdateringer av teknisk karakter og enkelte presiseringer for å gjøre regelverket klarere. Vedtaket innfører ingen materielle endringer i hvilke dyr og produkter som omfattes. Endringene som innføres består i hovedsak av:

- Endring og oppdatering av CN-koder, blant annet endring fra 4 til 6 eller 8 sifre i samsvar med EUs tollregelverk
- Oppdatering av henvisninger til annet regelverk (eksempelvis endres henvisningene til det gamle biproduktregelverket forordning (EF) nr. 1774/2002, til det nye biproduktregelverket forordning (EF) nr. 1069/2009 og forordning (EU) nr. 142/2011)
- Presiseringer i og strukturendring av teksten som beskriver dyrene og produktene under CN-kodene

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i norsk regelverk. Rettsakten foreslås gjennomført ved endring av forskrift 26. juni 2008 nr. 726 om hvilke levende dyr og animalske produkter mv. som skal underkastes veterinær grensekontroll. Ettersom rettsakten ikke innfører noen materielle endringer sett ut i fra dagens regelverk foreslår Mattilsynet at regelverksendringen ikke sendes på høring, da det kan anses som åpenbart unødvendig.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Vurdering

Norges tollposisjoner bygger på EUs CN-koder. De første sifrene i de norske tollposisjonene og CN-kodene er ofte like, mens de påfølgende sifrene kan være ulike. Mattilsynet anser ikke at det er behov for noen tilpasningstekst til EØS-avtalen for å tilpasse CN-kodene til norske tollposisjoner, da kravet om grensekontroll knytter seg til de produktene og dyrene som omfattes av CN-kodene. Det finnes flere eksempler på at CN-koder er benyttet for å vise til varegrupper i EØS-avtalen uten tilpasninger til norske tollposisjoner, eksempelvis EØS-avtalen protokoll 9 om handel med fisk og produkter fra havet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012D0762 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/762/EU av 6. desember 2012 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Grunnrettsakten, vedtak 2009/821/EF, stiller opp regler om at produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr som skal importeres til EU fra tredjeland skal kontrolleres på en veterinær grensekontrollstasjon. De veterinære grensekontrollstasjonene må oppfylle bestemte krav til utforming, utrusting og personell for å kunne godkjennes av Kommisjonen. Alle de godkjente veterinære grensekontrollstasjonene tas inn i vedtak 2009/821/EF vedlegg I.

Rettsakten, beslutning 2012/762/EU, endrer opplistingen i vedtak 2009/821/EF vedlegg I om godkjente grensekontrollstasjoner og hvilke produkter de kan ta i mot.

Beslutning 2012/762/EU gjør følgende endringer i vedtak 2009/821/EF vedlegg I:

Danmark:

- endringer i produktkategoriene en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere (København)

Tyskland:

- en grensekontrollstasjon er fjernet (Stuttgart)

Spania:

- endringer i produktkategoriene syv grensekontrollstasjoner er godkjent for å kontrollere (A Coruna-Laxe, Ciudad Real, Huelva, Marin, Sevilla, Vigo og Vilagarica-Ribeira-Caraminal)

Frankrike:

- endringer i produktkategoriene tre grensekontrollstasjoner er godkjent for å kontrollere (Le Havre, Marseille Port og Nice)

Italia:

- en grensekontrollstasjon er fjernet (Ancona)

- endringer i produktkategoriene en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere (Roma-Fiumicino)

Latvia:

- endringer i produktkategoriene en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere (Patarnieki)

Slovakia:

- endringer i produktkategoriene en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere (Vysne Nemecke)

Storbritannia:

- endringer i produktkategoriene en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere (Falmouth)

Rettsakten endrer også oppføringene over de sentrale, regionale og lokale veterinærenhetene for medlemslandene i TRACES (TRAdE Control and Expert System) som fremgår av vedtak 2009/821/EF vedlegg II. De veterinære enhetene er utpekt til å tilrettelegge for og bruke TRACES, en internettbasert database som brukes til utveksling av informasjon i forbindelse med samhandel og import av animalske produkter og levende dyr mellom medlemsstatenes veterinærmyndigheter og næringsaktører. Vedlegg II er endret for oppføringene av veterinærenhetene for statene: Tyskland og Italia.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Informasjon om endringer som følge av rettsakten er sendt til tilsynsavdelingen i Mattilsynet for videreformidling til de norske veterinære grensekontrollstasjonene. De veterinære grensekontrollstasjonene i Norge godkjennes av ESA (EFTAs overvåkningsorgan) og fremgår av en egen liste. Listen publiseres her: http://ec.europa.eu/food/animal/bips/approved_bips_en.htm

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings-, og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0450 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/450/EU av 27. juli 2012 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr som skal importeres til EU fra tredjestater skal kontrolleres på en veterinær grensekontrollstasjon. De veterinære grensekontrollstasjonene må oppfylle bestemte krav til utforming, utrusting og personell for å kunne godkjennes av Kommisjonen. Alle de godkjente veterinære grensekontrollstasjonene tas inn i vedtak 2009/821/EF vedlegg I.

Vedtak 2012/450/EU gjør følgende endringer i vedtak 2009/821/EF vedlegg I:

Spania:

- endring av produktkategorier en grensekontrollstasjon og ett kontrollsenter er godkjente for å kontrollere

Italia:

- en grensekontrollstasjon er midlertidig suspendert og kan ikke kontrollere, mens en annen grensekontrollstasjon nå kan kontrollere igjen etter opphevelse av suspensjon
- endring av produktkategorier en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere
- en grensekontrollstasjon deles inn i flere kontrollsentre som er godkjente for å kontrollere ulike produktkategorier
- endring av produktkategoriene ett kontrollsenter er godkjent for å kontrollere

Tyskland:

- en ny grensekontrollstasjon er lagt til
- fjerning av en produktkategori en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere
- en grensekontrollstasjon er fjernet

Tsjekkia:

- fjerning av en produktkategori en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere

Latvia:

- en grensekontrollstasjon med tilhørende kontrollsentre er midlertidig suspendert og kan ikke kontrollere
- en ny grensekontrollstasjon er lagt til

Portugal:

- en grensekontrollstasjon er fjernet

Storbritannia:

- en ny grensekontrollstasjon er lagt til
- endring av produktkategorier en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere

Vedtak 2009/821/EF vedlegg II inneholder oppføringer over de sentrale, regionale og lokale veterinærenhetene for medlemslandene i TRACES (TRAdE Control and Expert System). De

veterinære enhetene er utpekt til å tilrettelegge for og bruke TRACES, en internetbasert database som brukes til utveksling av informasjon i forbindelse med samhandel og import av animalske produkter og levende dyr mellom medlemsstatenes veterinærmyndigheter og næringsaktører. Det gjøres ingen endringer i oppføringene som følge av vedtak 2012/450/EU.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Informasjon om endringer som følge av rettsakten viderefremmes til de norske veterinære grensekontrollstasjonene. De norske veterinære grensekontrollstasjonene godkjennes av ESA (EFTAs overvåkingsorgan) og fremgår av en egen liste, sist oppdatert ved vedtaket "EFTA Surveillance Authority Decision No 92/12/COL of 13 March 2012". Listen publiseres her: http://ec.europa.eu/food/animal/bips/approved_bips_en.htm.

Økonomiske og administrative konsekvenser:
Rettsakten medfører ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0197 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/197/EU av 16. april 2012 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES (vedlegg I kap I FKD/HOD/LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr som skal importeres til EU fra tredjeland skal kontrolleres på en veterinær grensekontrollstasjon. De veterinære grensekontrollstasjonene må oppfylle bestemte krav til utforming, utrusting og personell for å kunne godkjennes av Kommisjonen. Alle de godkjente veterinære grensekontrollstasjonene tas inn i vedtak 2009/821/EF vedlegg I.

Vedtaket 2012/197/EU gjør følgende endringer i vedtak 2009/821/EF vedlegg I:

Belgia:

- ett kontrollsenters er fjernet

Bulgaria:

- endringer i produktkategoriene en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere

Hellas:

- midlertidig suspensjon av en produktkategori en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere

Frankrike:

- forlengelse av midlertidig godkjenning for en grensekontrollstasjon

Spania:

- fjerning av produktkategorier ett kontrollsenters er godkjent for å kontrollere

Italia:

- en grensekontrollstasjon er fjernet

- endring av navn for ett kontrollsenters

- midlertidig suspensjon av 6 grensekontrollstasjoner

- midlertidig suspensjon av visse produktkategorier en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere

- fjerning av en produktkategori en grensekontrollstasjon er godkjent for å kontrollere

Nederland:

- endring av navn for ett kontrollsenters

Romania:

- midlertidig suspensjon av en produktkategori ett kontrollsenters er godkjent for å kontrollere

Vedtak 2011/197/EU endrer også oppføringene over de sentrale, regionale og lokale veterinærenhetene for medlemslandene i TRACES (TRAdE Control and Expert System) som fremgår av vedtak 2009/821/EF vedlegg II. De veterinære enhetene er utpekt til å tilrettelegge for og bruke TRACES, en internettbasert database som brukes til utveksling av informasjon i forbindelse med samhandel og import av animalske produkter og levende dyr mellom medlemsstatenes veterinærmyndigheter og næringsaktører. Vedlegg II er endret for oppføringene av veterinærenhetene for landene; Tyskland, Estland, Irland, Ungarn og Østerrike.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Informasjon om endringer som følge av rettsakten er sendt til tilsynsavdelingen i Mattilsynet for videreformidling til de norske veterinære grensekontrollstasjonene. De veterinære grensekontrollstasjonene i Norge godkjennes av ESA (EFTAs overvåkningsorgan) og fremgår av en egen liste. Listen publiseres her:

http://ec.europa.eu/food/animal/bips/approved_bips_en.htm

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FORNYINGS, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32013D0065 Kommisjonsbeslutning 2013/65/EU 19. desember 2012 om tilfredsstillende beskyttelse av personopplysninger i New Zealand i henhold til europaparlamentets- og rådsdirektiv 95/46/EF (vedlegg XI FAD gr3)

Sammendrag av innhold

Saken gjelder Kommisjonens beslutning om beskyttelsesnivået ved behandling av personopplysninger i New Zealand. Beslutningen medfører at New Zealand vurderes å ha et tilfredsstillende personvern nivå i forhold til de krav som følger av direktiv 95/46/EC. Overføring av personopplysninger fra stater som er forpliktet etter direktivet, herunder Norge, kan derfor skje til behandlingsansvarlige etablert i New Zealand. Unntak kan likevel gjøres dersom det er grunn til å tro at personopplysningene ikke vil bli behandlet i henhold til direktivets krav etter overføringen.

Merknader

Lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven), som gjennomfører direktiv 95/46/EF om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (personverndirektivet), regulerer blant annet adgangen til å overføre personopplysninger fra Norge til andre stater. Hovedregelen er at opplysningene bare kan overføres til mottakere i stater som sikrer en forsvarlig behandling av personopplysningene, jf. personopplysningsloven § 29. Det fremgår uttrykkelig av loven at stater som har gjennomført direktivet, oppfylder kravene til forsvarlig behandling. Ved overføring til mottakere i stater utenfor EØS-området, såkalte tredjeland, må det vurderes konkret om mottakerstaten oppfylder vilkåret om å sikre en "forsvarlig behandling" av personopplysningene. Personverndirektivet artikkel 25 nr. 6 gir Kommisjonen myndighet til å avgjøre om et tredjeland behandler personopplysninger på en så betryggende måte at overføring kan skje. Kommisjonen er også gitt myndighet til å forhandle og inngå avtaler med tredjeland som i utgangspunktet ikke oppfylder kravene til behandling av personopplysninger, for på den måten å heve nivået på personvernet i tredjelandet – slik at overføring kan skje.

Norge er bundet av vedtakene dersom vi ikke reserverer oss ved å varsle Kommisjonen før vedtaket trer i kraft, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 83/1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 37 og vedlegg XI, jf. St.prp. nr. 34 (1999–2000). Gis ikke slikt varsel, er Norge bundet av det aktuelle vedtaket inntil videre. Dersom en avtale om innlemmelse i EØS-avtalen av vedtaket ikke kan komme i stand i EØS-komiteen innen 12 måneder etter at tiltakene trådte i kraft, kan Norge slutte å rette seg etter vedtaket. Dersom overføring av personopplysninger til vedkommende tredjestat dermed blir hindret, skal øvrige EØS-stater innskrenke eller forby fri utveksling av personopplysninger til Norge. Særlig for næringslivet i EØS-området er det viktig at alle markedsaktørene har de samme rammene for, og holder seg til de samme reglene om, overføring av personopplysninger.

Rettsakten vurderes ikke å få konsekvenser for Norge eller norske virksomheter ut over at den muliggjør overføring av personopplysninger fra Norge til New Zealand. Beslutningen får ikke konsekvenser for norsk lovgivning.

Vurdering

Kommisjonens beslutning vurderes akseptabel og relevant jf. bestemmelsen om overføring av personopplysninger til tredjeland i personopplysningsloven § 29. Vedtaket faller inn under personopplysningsforskriften § 6-1, og det kreves derfor ikke endringer i norsk rett i dette tilfellet. Rettsakten har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært forelagt Datatilsynet, som ikke har inngitt merknader. Rettsakten er behandlet av Spesialutvalget for kommunikasjoner og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-FORSVARSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XVI Offentlig innkjøp

32009L0081 Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2009/81/EF av 13. juli 2009 om samordning av fremgangsmåtene ved oppdragsgiveres inngåelse av visse offentlige bygge- og anleggs-, vare- og tjenestekontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet (vedlegg XVI FD gr2)

Dette rammenotatet behandler europaparlaments- og rådsdirektiv om fremgangsmåte ved inngåelse av visse offentlige bygge- og anleggs-, vare- og tjenestekontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet.

Sammendrag av innhold

Formål:

Direktivet har til formål å etablere en ny europeisk lovgivningsramme for inngåelse av følsomme offentlige kontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet. Målet er å etablere et effektivt europeisk marked for forsvarsmateriell og samtidig sikre en konkurransedyktig forsvarsindustri. I utgangspunktet er anskaffelser på forsvars- og sikkerhetsområdet omfattet av det alminnelige innkjøpsdirektivet, 2004/18/EF (heretter innkjøpsdirektivet). Det finnes et unntak i Traktaten om en europeisk unions virkemåte (Lisboatraktaten) 346 (tidligere EF-traktaten artikkel nr. 296) vedrørende beskyttelse av vesentlige sikkerhetsinteresser, herunder forsvarsinteresser. Unntaket må ifølge praksis fra EU-domstolen kun anvendes i særlige klart definerte tilfeller. Unntaksbestemmelsen blir imidlertid i høy grad anvendt innenfor EU som et generelt unntak for forsvarsanskaffelser, hvilket har ført til et segmentert marked for forsvarsanskaffelser. Lisboatraktaten artikkel 346 tilsvarer i stor grad EØS-avtalens artikkel 123. Kravet om vesentlige sikkerhetsinteresser er imidlertid kun inntatt i bestemmelsens bokstav a (spredning av opplysninger) og ikke i bokstav b (produksjon/handel med våpen, ammunisjon og krigsmateriell eller andre varer som er uunnværlige for forsvarsformål m.m.). Selv om et konkret innkjøp på forsvars- og sikkerhetsområdet ikke er omfattet av unntaket i Lisboatraktaten artikkel 346, er det anerkjent at slike innkjøp kan være sensitive og at særlige forhold gjør seg gjeldende for disse innkjøpene. Direktivet regulerer anskaffelsene i denne gråsonen.

Virkeområde:

Direktivet gjelder offentlige kontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet tilknyttet forsvars- og sensitivt/gradert materiell mv. jf. artikkel 2. En nærmere definisjon av hva direktivet definerer som forsvars/militært- og sensitivt/gradert materiell finnes i artikkel 1 nummer 6 og 7 samt premiss 10 og 11 i direktivets fortale.

Vedtaket av direktivet medfører at det skjer en tredeling av hvordan forsvars- og sikkerhetsanskaffelser reguleres etter EØS-avtalen. Noen anskaffelser vil være unntatt etter EØS-avtalens artikkel 123. I et midtre sjikt vil man finne de anskaffelsene som er regulert av det nye direktivet. Vanlige anskaffelser til forsvar, sikkerhetsmyndighetene m.fl. vil fortsatt følge det ordinære innkjøpsdirektivet.

Når det gjelder terskelverdiene i direktivet er disse noe forskjellige fra de som gjelder for innkjøpsdirektivet, men er sammenfallende med de som gjelder for forsyningsdirektivet 2004/17/EF. Bygge- og anleggskontrakter i det nye direktivet har en terskelverdi på 40,5 millioner norske kroner, mens vare- og tjenestekontrakter har en terskelverdi på 3,2 millioner norske kroner.

Det nye direktivet får ikke anvendelse på visse kontrakter inngått i henhold til internasjonale prosedyreregler (artikkel 12), kontrakter som gjelder etterretningsvirksomhet (artikkel 13 bokstav b), visse kontrakter relatert til forskning og utvikling, ei heller enkelte kontrakter inngått utenfor Unionens geografiske område i relasjon til utplassering av styrker (artikkel 13 bokstav d).

Videre er kontrakter om ervervelse eller leie av jord, fast eiendom, mv. unntatt (artikkel 13 bokstav e). Kontrakter som ellers ville vært omfattet av direktivet faller også utenfor dersom disse er inngått mellom to regjeringer (artikkel 13 bokstav f). Voldgifts- og meglings tjenester, finansielle tjenester med

unntak av forsikringstjenester samt arbeidsavtaler er også unntatt fra direktivets virkeområde (artikkel 13 bokstav g – i).

Som i det ordinære innkjøpsdirektivet, finner det nye direktivet som hovedregel kun anvendelse på såkalte prioriterte tjenester, dvs. tjenester som positivt er uttrykt i direktivets vedlegg nr. 1. Anskaffelser av øvrige tjenester, såkalte uprioriterte tjenester, lokalisert i vedlegg nr. 2, er kun underlagt visse krav til utformingen av de tekniske kvalifikasjonene, samt en kunngjøringsplikt av den endelige kontraktinngåelsen. Det er imidlertid ikke fullstendig sammenfall i de to direktivene med hensyn til hva som utgjør prioriterte og uprioriterte tjenester.

Det alminnelige innkjøpsdirektivet gjør i artikkel 14 et unntak fra sitt virkeområde for kontrakter som er erklært hemmelige eller som kan utføres under særskilte sikkerhetstiltak i samsvar med nasjonal lovgivning mv. Disse unntakene er ikke å finne i det nye direktivet. Utelatelsen tilsier at de nevnte kontaktene på forsvars- og sikkerhetsområdet må følge sistnevnte direktivs prosedyreregler. Dette henger sammen med at det innføres særskilte bestemmelser om ivaretagelsen av informasjonssikkerheten, jf. nærmere nedenfor. I innkjøpsdirektivets artikkel 14 står det videre at kontrakter er unntatt fra direktivet når dette er nødvendig for å verne landets vesentlige sikkerhetsinteresser. Dette unntaket er videreført i det nye direktivet. Det følger av direktivets artikkel 2 at EF-traktatens artikler 30, 45, 46, 55 og 296 (Lisboatraktaten artikkel 36, 51, 52, 62 og 346) ikke berøres.

Innhold:

Direktivet er i høy grad basert på oppbygningen av og filosofien bak innkjøpsdirektivet, og det inneholder flere bestemmelser som stort sett er identiske med bestemmelsene i innkjøpsdirektivet. Dette gjelder bl.a. en rekke regler vedrørende alminnelige bestemmelser, konkurransegrunnlaget, offentliggjørelse, frister, kommunikasjon og prosedyreforløp.

Det nye direktivet er imidlertid tilpasset de særlige forhold som gjelder for forsvars- og sikkerhetsanskaffelser. Det er således gitt spesifikke bestemmelser som gir oppdragsgivere mer fleksibilitet og samtidig gir mulighet til å ta nødvendige forholdsregler for å sikre informasjons- og forsyningsikkerhet.

Prosedyrer:

Oppdragsgiver kan fritt velge å benytte begrenset anbud og konkurranse med forhandling etter forutgående kunngjøring uten noen særlige begrunnelse, jf. artiklene 25 og 26. Konkurranspreget dialog kan anvendes for særlig komplekse kontrakter, jf. artiklene 25 og 27. Bestemmelsen om konkurransepreget dialog svarer til bestemmelsen i innkjøpsdirektivet. Oppdragsgiver kan også i visse særlige unntakssituasjoner benytte konkurranse med forhandling uten forutgående kunngjøring, jf. artiklene 25 og 28.

Direktivet inneholder derimot ikke mulighet for å benytte prosedyren åpen anbudskonkurranse. En slik prosedyre anses for uegnet for kontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet grunnet hensynene til fortrolighet og informasjonssikkerhet.

Oppdragsgiver har mulighet til å inngå rammeavtaler med en eller flere leverandører, jf. artikkel 29. Denne bestemmelsen er jevnt over likt utformet med bestemmelsen om rammeavtaler i det alminnelige innkjøpsdirektivet, med ett unntak. Det nye direktivet åpner for å inngå rammeavtaler for inntil syv år, og i særlige tilfeller mer enn dette, mens innkjøpsdirektivet har i utgangspunktet et tak på fire år.

Informasjonssikkerhet:

Direktivet inneholder særlige bestemmelser om informasjonssikkerhet i relasjon til kontrakter som berører graderte opplysninger. Oppdragsgiver kan således stille særlige kontraktsvilkår vedrørende informasjonssikkerheten, jf. artikkel 20.

Oppdragsgiver skal i konkurransegrunnlaget/kunngjøringen angi alle krav som stilles for å ivareta sikkerheten til opplysningene på det krevde nivå. Artikkel 22 bokstav a – d gir eksempler på hvilke opplysninger oppdragsgiver kan kreve at tilbudet skal inneholde.

Ved manglende harmonisering på fellesskapsnivå hva gjelder sikkerhetsgodkjennelsessystem, kan oppdragsgiver bestemme at de anførte tiltak og krav skal tilfredsstillende nasjonale bestemmelser om sikkerhetsgodkjennelser. Oppdragsgiver skal etter direktivet anerkjenne godkjennelser de anser for å være utstedt i samsvar med krav i nasjonal lovgivning.

Forsyningssikkerhet:

Medlemsstatenes behov for forsyningssikkerhet i forbindelse med kontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet har gitt grunnlag for spesifikke bestemmelser for å imøtekomme dette behovet. Oppdragsgiver kan således stille særlige kontraktsvilkår for å ivareta forsyningssikkerheten.

Artikkel 23 sier at slike krav skal fremgå av konkurransegrunnlaget/kunngjøringen, og det gis eksempler på hvilken dokumentasjon oppdragsgiver kan etterspørre.

Artikkel 47 nummer 1 bokstav a nevner uttrykkelig forsyningssikkerhet som et mulig underkriterium til tildelingskriteriet "det mest økonomisk fordelaktige tilbud."

Underleveranse:

Direktivets artikkel 21 regulerer forholdet til underleverandørene. Hovedregelen er at den valgte leverandøren står fritt ved valget av underleverandører. Oppdragsgiver kan likevel velge å forplikte den valgte leverandør til å følge bestemte prosedyrer ved valg av underleverandører, jf. bestemmelsene i direktivets del III. Disse bestemmelsene innebærer blant annet at kontrakter om underleveranser over visse terskelverdier skal kunngjøres, og at underleverandører skal utvelges på bakgrunn av objektive, ikke-diskriminerende kriterier.

Oppdragsgiver kan også anmode leverandøren om å gi opplysninger om potensielle underleveranser, eller stille krav om at en del av kontrakten skal tildeles underleverandører (opp til 30 % av kontraktens verdi). Medlemsstatene kan velge om de vil innføre bestemmelsene om underleveranser.

Gjenkjøp:

Direktivet inneholder ingen særskilte bestemmelser om gjenkjøp. Direktivet i seg selv vil ikke påvirke eller svekke adgangen til gjenkjøp i henhold til unntakene i Lisboa-traktaten artikkel 346/EØS-avtalens artikkel 123. Kommisjonen har publisert et fortolkningsdokument om gjenkjøp, der det går frem at gjenkjøp ikke vil være tillatt for anskaffelser som foretas under direktivet. I hovedsak begrunner Kommisjonen sitt syn med at gjenkjøpsforpliktelser vil bryte med sentrale prinsipper i traktaten (i særlig grad ikke-diskriminering på grunnlag av nasjonalitet), samt bestemmelser i direktivet, spesielt bestemmelsen om likebehandling og ikke-diskriminering av leverandører. Gjenkjøpsavtaler på forsvarsområdet innen EØS-området kan derfor neppe aksepteres med mindre de kan begrunnes i et behov for å beskytte landets vesentlige nasjonale sikkerhetsinteresser. Gjenkjøp i norsk betydning er krav om at utenlandske leverandører til det norske forsvaret må inngå avtaler om industrielt samarbeid med norske bedrifter. Gjenkjøpsordningen har vært ansett som et av de viktigste næringspolitiske virkemidlene ved forsvarsanskaffelser, jf. St.meld.nr. 38 (2006-2007) og Soria Moria II. Gjenkjøp har blitt brukt som verktøy for å sikre norsk forsvarsindustri markedsadgang til lukkede, nasjonale markeder med begrenset konkurranse mellom nasjonale og internasjonale leverandører, som for eksempel i USA, Frankrike, Tyskland og Storbritannia. Direktivet berører i utgangspunktet ikke handel med land utenfor EØS-området, for eksempel USA. Kommisjonen har imidlertid ikke tatt stilling til om medlemslandene kan kreve gjenkjøp fra tredjeland, men de har uttalt at de anser dette som indirekte diskriminering av leverandører fra EØS-land. Inntil videre vil Forsvarsdepartementet legge til grunn at det er rettslig adgang til å kreve gjenkjøp overfor tredjeland i fremtiden.

Merknader

Direktivet er fremmet med henvisning til EF-traktaten, særlig artikkel 47, stk. 2, og artikkel 55 og 95 (Lisboa-traktaten artikkel 53, 62 og 114). Direktivet er vedtatt i EU. Medlemslandenes implementeringsfrist var 21. august 2011. Kommisjonen nedsatte vinteren 2009/2010 en arbeidsgruppe hvor utvalgte bestemmelser i direktivet ble belyst og diskutert. Norge deltok på disse møtene. Arbeidsdokumentene som ble behandlet på arbeidsgruppemøtene ble offentliggjort på Kommisjonens hjemmesider 1. oktober 2010.

Norsk rett og politikk på området:

Utgangspunktet er at anskaffelser på forsvars- og sikkerhetsområdet er omfattet av det norske regelverket om offentlige anskaffelser. Det finnes imidlertid et unntak i lov om offentlige anskaffelser

hvoretter loven ikke gjelder anskaffelser som kan unntas etter EØS-avtalens artikkel 123. Et tilsvarende unntak finnes i § 1-3 (2) bokstav a) i forskrift om offentlige anskaffelser. Etter denne bestemmelsen får forskriften ikke anvendelse på kontrakter som enten kan unntas i henhold til EØS-avtalens artikkel 123, som er erklært hemmelige, eller som bare kan utføres under særskilte sikkerhetstiltak i samsvar med lov 20. mars 1998 nr. 10 (sikkerhetsloven) eller beskyttelsesinstruksen av 17. mars 1972 nr. 3352, eller når det kreves av vesentlige sikkerhetsinteresser.

Forsvarsdepartementet har utarbeidet en intern instruks som gjelder forsvarsanskaffelser foretatt av departementet og alle underliggende etater: Anskaffelsesregelverket for forsvarssektoren (ARF). ARF gjelder primært anskaffelser som er unntatt lov og forskrift om offentlige anskaffelser. Subsidiært kommer ARF utfyllende til anvendelse på anskaffelser som er omfattet av lov og forskrift. Et av hovedprinsippene etter ARF er at alle anskaffelser så langt det er mulig skal baseres på reell konkurranse mellom kvalifiserte leverandører i markedet.

Behov for endringer i regelverket:

Det nye direktivet inneholder fleksible regler når det gjelder kontrakter på området for forsvars- og sikkerhetsanskaffelser. En implementering av disse reglene vil kreve en endring av det gjeldende anskaffelsesregelverket. Anskaffelser kan fortsatt unntas med hjemmel i EØS-avtalens artikkel 123. Det er i Europa i dag antatt at en rekke anskaffelser unntas fra det alminnelige innkjøpsdirektivet, fordi det oppfattes som problematisk å følge dette regelverket. Som eksempel kan nevnes at oppdragsgiver har grunn til å stille krav til vern av nasjonal sikkerhet ved en anskaffelse, uten at vilkårene i Lisboatraktaten artikkel 346 er innfridd. Kommisjonen har i liten utstrekning håndhevet grensen for akseptert bruk av Lisboatraktaten 346 (EF-traktatens artikkel 296). Det er likevel grunn til å tro at med det nye forsvarsdirektivet implementert i medlemsstatene, vil Kommisjonen og da gjerne også ESA øke tilsynet med bruken av artikkel 346/EØS-avtalens artikkel 123. Kommisjonen har vist økt vilje til å håndheve grensen for bruk av artikkel 346.

Forsvarsdepartementet i samarbeid med Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet har utarbeidet forslag til ny forskrift som implementerer rettsakten. Forskriften har vært på høring. Forskriften vedtas av Kongen i statsråd.

Økonomiske konsekvenser:

Norske oppdragsgivere er i dag forpliktet til å følge lov og forskrift om offentlige anskaffelser om offentlige kontrakter på forsvars- og sikkerhetsområdet som ikke er omfattet av EØS-avtalens artikkel 123. Det nye direktivet vil derfor føre til at oppdragsgiver får noe større frihet ved visse anskaffelser. Når det gjelder kontrakter som tidligere har vært unntatt med hjemmel i innkjøpsdirektivets artikkel 14, vil disse med vedtakelsen av det nye direktivet for forsvars- og sikkerhetsanskaffelser, i all hovedsak måtte følge prosedyrereglene i sistnevnte, når ikke vesentlige sikkerhetsinteresser gir grunnlag for unntak.

På sikt kan økt konkurranseutsetting og et åpent europeisk marked for forsvars- og sikkerhetsanskaffelser føre til at oppdragsgivere vil oppnå økonomiske besparelser. Det nye direktivet kan også føre til at det europeiske markedet for forsvars- og sikkerhetsanskaffelser i større grad åpnes opp for norske leverandører. Dette vil igjen styrke konkurransedyktige norske leverandørers adgang til kontrakter i utlandet. På den annen side må det forventes bortfall av inntekter fra gjenkjøpskontrakter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for offentlige anskaffelser der Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Olje- og energidepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Forsvarsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012R1064 Kommissjonsforordning (EU) nr. 1064/2012 av 13. november 2012 som endrer vedlegg X i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 vedrørende listen over hurtigtester (vedlegg I kap I HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg X i basisforordningen (EF) nr. 999/2001 om visse overførbare spongiforme encefalopatier (TSE). Listen over godkjente hurtigtester for påvisning av TSE erstattes med en oppdatert liste. Oppdateringen kommer som en følge av en vitenskapelige rapport fra EUs vitenskapskomité EFSA og medfører at testen "Prionics - Check PrioSTRIP SR" tilføyes listen over tester som kan benyttes på småfe.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører ikke administrative eller økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet. Hurtigtestene Norge benytter er ikke berørt av endringen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon, som begge har representanter fra Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32012R1166 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1166/2012 7. desember 2012 om endring av vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 av Europaparlamentet og -rådet med hensyn til bruk av dimetyl dikarbonat (E 242) i visse alkoholholdige drikker (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Endringen åpner på visse vilkår for bruk av E 242 Dimetyldikarbonat (DMDC) i brennevinsbaserte drikker under 15 vol %. Når alkoholinnholdet i drikkevarer går ned øker behovet for konservering, fordi varmebehandling (sterilisering/pasteurisering) fører til endringer i drikkevarens organoleptiske egenskaper er det et teknologisk behov for andre konserveringsmetoder / konserveringsmiddel enn ved begrenset pasteurisering. DMDC er effektiv mot sopp og bakterier og øker muligheten for en effektiv konservering av leskedrikker uten at aroma og smak endres.

Scientific Committee on Food (SCF) evaluerte DMDC (E 242) i 2001. SCF fant at DMDC brytes ned til produkter som anses totalt harmløse og det ikke medfører noen helsemessig risiko når bruksmengdene holdes under 250 mg/l. De aktuelle endringene vil derfor ikke ha en effekt på menneskers helse, og EFSA har av den grunn ikke blitt konsultert i forbindelse med endringene. Endringene som fremgår av forordningen skal gjelde i EU allerede fra 28. desember 2012. Hoveddelen av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 skal imidlertid ikke gjelde før 1. juni 2013.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser: Vi kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32013D0063 Kommisjonsvedtak 2013/63/EU av 24. januar 2013 om fastsettelse av retningslinjer som implementerer spesifikke krav for helsepåstander etter artikkel 10 i forordning (EF) nr. 1924/2006 (vedlegg II kap XII HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket 2013/63/EU gjelder implementering av spesifikke krav for helsepåstander etter artikkel 10 i forordning (EF) nr. 1924/2006 (påstandsforordningen). Artikkel 10(4) i påstandsforordningen gir EU-kommisjonen mulighet til å lage slike retningslinjer. Retningslinjen har tre hovedkapitler; 1. Forbud mot bruk av ikke-godkjente helsepåstander, 2. Obligatorisk informasjon som skal følge ved bruk av en godkjent helsepåstand og 3. Referanse til ikke-spesifikke gunstige virkninger etter artikkel 10(3). Av retningslinjene kommer det fram at ikke-spesifikke utsagn som for eksempel "godt for magen", "godt for halsen" og "sunt hjertet" ikke kan benyttes på et produkt uten at de etterfølges av en godkjent spesifikk helsepåstand.

Rettsakten om implementeringen av artikkel 10 i påstandsforordningen er rettet mot både myndigheter og virksomheter. Hensikten med retningslinjene er å tilrettelegge for at virksomhetene i større grad får veiledning som vil gjøre det enklere å benytte helsepåstander som er i overensstemmelse med bestemmelsene i forordningen, og da spesielt artikkel 10.

I rettsakten presiseres at de spesifikke kravene som kommer frem av denne retningslinjen, også må ses i sammenheng med de generelle prinsippene og kravene for alle påstander.

Merknader

Administrative og økonomiske konsekvenser

Virksomhetene: Virksomheter og myndigheter har etterlyst disse retningslinjene. En utfyllende presisering og tydeliggjøring av kravene i artikkel 10 i påstandsforordningen vil gjøre det lettere for virksomhetene å oppfylle kravene i forordningen. Retningslinjene bidrar også til en større grad av harmonisering av tolkningen av artikkel 10 i påstandsforordningen blant medlemslandene. Dette kan også bidra til å oppnå like konkurransevilkår for virksomhetene i EU.

Forbrukerne: Forbrukerne vil ha fordel av en harmonisert tolkning av regelverket både hos myndighetene og virksomhetene, men retningslinjene er i hovedsak et hjelpemiddel for virksomheter og myndigheter.

Mattilsynet: For tilsynsmyndighetene vil retningslinjene være til hjelp i kontrollen med påstander. Retningslinjene kan bidra til å gjøre det lettere å tolke og anvende regelverket om ernærings- og helsepåstander.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget for næringsmidler fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012R1190 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1190/2012 av 12. desember 2012 vedrørende et unionsmål for reduksjon av *Salmonella* Enteritidis og *Salmonella* Typhimurium i flokker av kalkun, som angitt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten, forordning (EU) nr. 1190/2012, fastsetter et endelig unionsmål for reduksjon av forekomsten av *Salmonella* hos flokker av kalkun i henhold til kravet i forordning (EF) nr. 2160/2003 (zoonoseforordningen). Når disse bestemmelsene er gjennomført, vil det være fastsatt endelig mål om reduksjon av forekomsten av *Salmonella* for alle typer fjørfe. Rettsakten tar utgangspunkt i en risikovurdering fra EFSA og omfatter *Salmonella* Enteritidis og *Salmonella* Typhimurium, inkludert monofasiske varianter, som man antar oftest er årsak til salmonellainfeksjon hos mennesker. Det norske regelverket vil videreføre det nasjonale kravet som omfatter alle serotyper av *Salmonella*. I den nye rettsakten er det videre angitt krav om at resultatene fra prøvene tatt av hver flokk av kalkuner, skal være en del av matkjedeinformasjonen som kreves i henhold til vedlegg II i forordning (EF) nr. 853/2004. EU-kommisjonen har i den nye rettsakten også åpnet for at nasjonale myndigheter kan tillate at flokker av saktevoksende økologiske kalkuner eldre enn 100 dager gamle kan testes i løpet av de siste 6 ukene før slakting. I dag er det krav om at alle kalkuner skal testes i løpet av de tre siste ukene før slakting.

Merknader

Rettsakten krever en endring i forskrift 8. juni 2007 nr. 603 om kontroll med *Salmonella* i fjørfe, fjørfefôr, fjørfekjøtt og egg (*salmonella*forskriften), som er nasjonal, og i forskrift 23. desember 2005 nr. 1703 om kontroll av salmonella og andre matbårne zoonotiske smittestoffer (*henvisningsforskriften*) når rettsakten tas inn i EØS-avtalen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene i forskriftene vil ikke endre dagens norske praksis i forhold til prøvetaking, analyser eller kravene til å varsle slakteriet om resultatene fra prøvetakingen. Gjennomføring av utkast til ny rettsakt vil derfor ikke medføre vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser for Mattilsynet eller næringen.

Vurdering

Selv om rettsakten åpner opp for at saktevoksende kalkuner testes i løpet av de siste 6 ukene før slakting, foreslår Mattilsynet å beholde dagens krav om testing i løpet av de siste tre ukene for alle kalkuner, også saktevoksende økologiske kalkuner eldre enn 100 dager. Bakgrunnen for dette er at Norge er innvilget salmonellagarantier begrunnet i vårt helhetlige og strenge salmonellakontrollprogram.

Det er videre vist at nedsmittning av besetning kan skje (for eksempel via fôr) helt frem til slakting. Disse forskriftsendringene vil ikke påvirke den norske salmonellagarantien. Kravene angitt i salmonellagarantien fortsatt må følges ved EØS-samhandel/innførsel av kalkunkjøtt til Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, som begge har representanter fra Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet,

Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel X Elektrisk utstyr

32008L0013 Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2008/13/EF om oppheving av rådsdirektiv 84/539/EØF om elektromedisinsk utstyr til bruk i veterinærmedisin (vedlegg II kap X JD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2008/13/EF er implementert i norsk lovgivning, gjennom forskrift om elektromedisinsk utstyr til bruk i veterinærmedisin som trådte i kraft 31. oktober 2008, og ble opphevet 1. januar 2009.

Bakgrunnen for implementering er følgende:

Under arbeidet med revisjon av forskrift om elektrisk utstyr 2005-2008, kom det frem at kapittel VIII i eksisterende forskrift om elektrisk utstyr som omhandlet produktkrav for elektromedisinsk utstyr til bruk i veterinærmedisin (direktiv 84/539/EØF), ikke passet systematisk inn i revidert forskrift om elektrisk utstyr. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) avklarte i dialog med Sosial- og helsedirektoratet og Mattilsynet at direktivet heller ikke kunne innplasseres i noen av våre felles forskrifter.

Direktivet ble derfor gjennomført i en ny forskrift om elektromedisinsk utstyr til bruk i veterinærmedisin. Under revisjonsprosessen ble vi oppmerksomme på KOM (2007) 465, datert 07.08.2007, senere vedtatt som direktiv 2008/13/EF. Direktiv 2008/13/EF opphevet direktiv 84/539/EØF med virkning fra 31. desember 2008. Direktivet 2008/13/EF ble derfor implementert i forskrift om elektromedisinsk utstyr til bruk i veterinærmedisin, noe som fremgår av ingressen til forskriften.

Anmodning om høring av forslag til revidert forskrift om elektrisk utstyr og ny forskrift om elektromedisinsk utstyr til bruk i veterinærmedisin ble sendt Justis- og beredskapsdepartementet 12. november 2007, hvor ovennevnte ble beskrevet. Forskrift om elektromedisinsk utstyr til bruk i veterinærmedisin trådte i kraft 31. oktober 2008, med virketid frem til 1. januar 2009.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer

32011D0477 Kommisjonsbeslutning 2011/477/EU av 27. juli 2011 om de sikkerhetskrav som de europeiske standarder skal inneholde, for så vidt angår visse risikoer for barn i forbindelse med innvendige persienner til vinduer og dører, vindusavskjerminger med snorer og sikkerhetsanordninger i henhold til direktiv 2001/95/EF (vedlegg II kap XIX JD gr3)

Sammendrag av innhold

Europaparlamentets og rådets direktiv 2001/95/EF av 3. desember 2001 om alminnelig produktsikkerhet (produktsikkerhetsdirektivet) er et horisontalt rammedirektiv, som regulerer sikkerheten ved forbrukerprodukter i EØS-området. Direktivet er innlemmet i EØS-avtalen. Direktivets målsetting er at forbrukerprodukter som er gjort tilgjengelig i EØS-markedet skal være sikre mot

helseskadelige virkninger. For det formålet, fastsetter direktivet et alminnelig sikkerhetskrav for forbrukerprodukter, som understøttes av en definisjon av "sikkert" produkt.

I henhold til direktiv 2001/95/EF artikkel 3.2, skal et forbrukerprodukt anses å være sikkert når det er i samsvar med harmoniserte standarder. Med harmonisert standard menes standard utarbeidet av europeiske standardiseringsorganisasjoner på bakgrunn av mandat fra EU-kommisjonen (og EFTA) og som er publisert i De Europeiske Fellesskaps Tidende (og EØS-tillegget til disse) i henhold til direktivets artikkel 4. Kommisjonsbeslutning 2011/477/EU inneholder definisjoner og sikkerhetskrav til innvendige persienner, vindusavskjerminger og sikkerhetsanordninger som skal ivaretas i europeiske standarder, jf. direktiv 2001/95/EF artikkel 4. I mange hjem finnes det persienner og andre vindusavskjerminger med snorer til å heve og senke produktet eller til å holde dets forskjellige deler sammen (innvendige snorer). Disse snorene innebærer en kvelningsrisiko for barn, fordi snorene kan danne løkker som barn kan vikle seg inn i når de leker i nærheten av vinduet. Barn kan også krabbe opp i vinduskarmen eller opp på møbler for å få fatt i snorene. Det kan også skje ulykker når senger eller barnesenger er plassert nær vinduer hvor snorer er innenfor barns rekkevidde.

Statistikk fra USA og Europa viser at det årlig skjer flere dødsfall og mange alvorlige ulykker på grunn av slike snorer. Eksisterende europeiske standarder for vindusavskjerminger og persienner har blant annet ikke tilstrekkelige krav som skal reduserer risikoen for kvelning, som følge av lett tilgjengelige snorer og små deler. Kommisjonen anser det derfor nødvendig å oppstille sikkerhetskrav for å sikre at innvendige persienner og andre vindusavskjerminger med snorer har integrert sikkerhet for barn. I tillegg skal krav og produktsikkerhetsinformasjon utvikles for sikkerhetsanordningene.

Merknader

Dersom Kommisjonen vedtar standardene når de foreligger og en henvisning til standarden publiseres i Den Europeiske Unions Tidende, vil produktene som produseres i henhold til relevante standarder anses å oppfylle sikkerhetskravene i direktiv 2001/95/EF på de områdene standarden er dekkende. Det forutsettes at standarden gjøres til nasjonal (norsk) standard når den vedtas. Lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollen) § 3 b oppstiller kriterier for vurdering av sikkerheten ved forbrukerprodukter. En eventuell vedtagelse og publisering av omhandlede standarder antas ikke å nødvendiggjøre lov- eller forskriftsendring. Rettsaken faller inn under Gruppe 3.

Økonomiske konsekvenser for eventuelle produsenter av slike persienner i Norge
En endring av sikkerhetskravene for persienner mv. antas å få beskjedene økonomiske konsekvenser for norske produsenter.

Deltakelse i ekspertgrupper i utviklingen av kommisjonsbeslutningen
Norge, ved Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, deltar i komiteen under direktiv 2001/95/EF hvor utkast til Kommisjonsbeslutning 2011/477/EU har vært drøftet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32012L0030 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/30/EU av 25. oktober 2012 om samordning av de garantier som kreves i medlemsstatene av selskapene nevnt i artikkel 54(2) i traktaten om den Europeiske Unions funksjonsmåte, til beskyttelse av så vel selskapsdeltageres som tredjemenns interesser for så vidt angår stiftelsen av aksjeselskapet samt opprettholdelse av og endringer i dets kapital, med det formål å gjøre disse garantier like byrdefulle (vedlegg XXII JD gr3)

Sammendrag av innhold

Direktivforslaget gjelder kodifisering av 2. direktiv med senere endringsdirektiver.

Direktivet tilsvarende forslaget fremsatt som COM(2011)29. Dette forslaget var tidligere fremsatt i hhv COM(2008) 544 og COM(2010)388. Bakgrunnen for de endrede forslagene var at Kommisjonens juridiske enhet (Legal Service) tok opp spørsmål om forslaget var en ren kodifisering eller om forslaget også innebærer materielle endringer. Dette hadde sammenheng med at Kommisjonen, i lys av EU-domstolens avgjørelse 6. mai 2008 i sak C-133/06, anså det nødvendig å endre forslaget Artikkel 6(2), som tilsvarte Direktiv 77/91/EØF Artikkel 6(3). Endringen av Artikkel 6(2), som innebærer at det er inntatt en henvisning til EU-parlamentet, slik at både parlamentet og rådet gis kompetanse til å vurdere, og, hvis nødvendig, revidere direktivets minste kapitalkrav, er av materiell karakter og går utover ren kodifisering. Det måtte derfor fremsettes et endringsforslag.

Merknader

Direktivet er EØS-relevant og akseptabelt. Reglene er allerede gjennomført i norsk rett og medfører ikke behov for lovendringer. Direktivet kan ikke ses å innebære administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for selskapsrett der Justis- og beredskapsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Olje- og energidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel I Innenlands transport

32012L0045 Kommisjonsdirektiv 2012/45/EU av 3. desember 2012 om den andre tilpasning av vedleggene til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF om innenlands transport av farlig gods til vitenskapelige og tekniske fremskritt (vedlegg XIII kap I JD gr3)

Sammendrag av innhold

Bilag I, del I.1, bilag II, del II.1, og bilag III, del III.1, til direktiv 2008/68/EF omhandler bestemmelsene i de internasjonale avtaler om innenlandstransport av farlig gods på vei og jernbane som definert i direktivets artikkel 2. Bestemmelsene i disse internasjonale avtalene ajourføres annethvert år. Som en følge av dette får det reviderte regelverket anvendelse fra 1. januar 2013, med en overgangsperiode frem til 30. juni 2013.

I Bilag I, del I.1, bilag II, del II.1, og bilag III, del III.1, til direktiv 2008/68/EF gjøres det derfor en henvisning til dette nye reviderte regelverket - ADR/RID 2013.

Merknader

Den europeiske avtalen om internasjonal vegtransport av farlig gods (ADR) er tiltrådt av Norge. Artikkel 3 i denne avtalen gjør vedleggene A og B automatisk til en del av avtalen. Konvensjonen om internasjonal transport med jernbane (COTIF), som Norge har tiltrådt i 1985 ved medlemskapet i

Intergovernmental Organization for International Carriage by Rail (OTIF), gjør tilsvarende i artikkel 6 § 2, vedlegg C til avtalen, det internasjonale reglement for transport av farlig gods på jernbane (RID), til en del av avtalen. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/68/EF av 24. september 2008 om innenlands transport av farlig gods, innlemmet i EØS-avtalen 25. september 2009, inntar ADR og COTIF i fellesskapsretten. ADR vedlegg A og B og RID er gjennomført i forskrift 1. april 2009 nr. 384 om landtransport av farlig gods, jf. dennes § 2, og fremkommer som vedlegg til forskriften. Disse vedleggene må endres annethvert år i tråd med endringene i ADR/RID.

Vedlegg til landtransportforskriften ADR/RID er endret pr. 1. januar 2013 i tråd med revisjonen av de nevnte internasjonale avtalene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012D0701 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/701/EU av 13. november 2012 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2008/185/EF når det gjelder å oppføre Irland, Nord-Irland og provinsen Bolzano i Italia på listen over medlemsstater som er fri for Aujeszzkys sykdom (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Vedtaket omhandler tilleggsgarantier for svinesykdommen Aujeszky's disease (AD). Enkelte stater er helt fri for sykdommen og vaksinerer heller ikke mot den, noen stater følger et godkjent bekjempelsesprogram, mens andre stater fremdeles ikke har full kontroll over sykdommen. Endringene i gjeldende rettsakt gjelder oppdatering av vedlegg I og II i vedtak 2008/185/EF. I vedlegg I oppdateres listen over land/regioner i EU som er fri for AD og hvor vaksinasjon mot AD ikke er tillatt. I vedlegg II oppdateres listen over land/regioner i EU som har iverksatt et godkjent bekjempelsesprogram mot AD. I dette vedtaket blir Irland, Nord-Irland og provinsen Bolzano i Italia ført opp på listen over land/regioner i EU som er fri for AD (vedlegg I), og samtidig fjernet fra listen i vedlegg II som viser hvilke stater som har et godkjent bekjempelsesprogram mot AD.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Vedtaket krever endring av forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin. For norske brukere betyr endringene at det ikke kan kreves tilleggsattestasjon for AD ved import av svin fra Irland, Nord-Irland og provinsen Bolzano i Italia til Norge. Det er generelt svært sjeldent import av levende svin til Norge.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringen vil i praksis ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for brukere eller forvaltningen i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for matproduksjon hvor Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32012R1119 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1119/2012 av 29. november 2012 om godkjenningen av preparater av *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5 DSM 11673, *Pediococcus pentosaceus* DSM 23376, NCIMB 12455 og NCIMB 30168, *Lactobacillus plantarum* DSM 3676 og DSM 3677 og *Lactobacillus buchneri* DSM 13573 som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler re-godkjenning av preparater av flere stammer av ulike mikroorganismer som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter. Preparatene er klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Ensileringsmidler. Hver stamme har fått eget identifikasjonsnummer. Preparatene er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner

dem trygge for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De er godkjent til alle dyrearter, men utprøvingen er bare dokumentert for ensilering av grovfôr. Alle *Pediococcus*-artene og stammene har vist effekt ved ensilering av alle grovfôrarter. De fører til pH-senking i surfôret, og forbedrer konserveringen både av tørrstoff og protein. *Lactobacillus plantarum* DSM 3676 og DSM 3677 viser effekt ved ensilering av lett til middels lett ensilerbart materiale. De produserer melkesyre, det øker syreinnholdet i surfôret, senker pH og det begrenser tap av protein under lagringen av surfôret. *Lactobacillus buchneri* DSM 13573 produserer eddiksyre og innholdet i surfôret øker, pH senkes og kvaliteten på fôret forbedres. Dette preparatet har god effekt ved ensilering av alle grovfôrarter. Det er ikke satt grenseverdier for største eller minste tillatte mengde i fôr for noen av preparatene, men en anbefalt mengde er angitt for alle. For noen preparater er den 3×10^7 KDE/kg ferskt materiale, for andre 1×10^8 KDE/kg KDE er kolonidannende enheter som mikroorganismens danner, og en kan telle opp og finne ut "hvor godt de vokser". Det skal være en minste aktivitet f.eks. minst 1×10^7 KDE/kg fôr, for at det skal ha ønsket effekt. Det er angitt analysemetode for preparatene.

Det er foretatt noen endringer i godkjenningens betingelsene siden preparatene ble godkjent første gang. Preparatene er imidlertid uendret, og det er gitt en overgangsperiode. Preparatene og fôrvarer som inneholder dem, som er produsert og merket før 20. juni 2013, i samsvar med regelverket som gjaldt i EU fram til 20. desember 2012, kan fortsatt omsettes og brukes til lagervaren er oppbrukt. Godkjenningen er gitt i samsvar med uttalelse fra den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 20. desember 2022.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsarbeid, da tilsvarende preparater allerede er godkjent og i bruk.

Preparatene er allerede godkjent og i bruk, og etter re-godkjenningen kan de brukes på samme måte. Det er en fordel at preparater som er produsert og merket etter tidligere regelverk kan brukes opp. På den måten unngår en at både restlager av preparatene og surfôr der de er tilsatt, går til spille. Dette er en god måte for ressurs sparing. Primærprodusenter som bruker preparatene kan fortsette med det, som før. Å tallfeste innsparingen er ikke mulig, da Mattilsynet ikke kjenner til omfanget for bruk av disse ensileringsmidlene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32012L0037 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2012/37/EU av 22. november 2012 om endring av visse vedlegg til rådsdirektiv 66/401/EØF og 66/402/EØF når det gjelder de vilkår som skal gjelde for frø av *Galega orientalis* Lam., maksimalvekten av et parti frø av visse forvekster og stikkprøvestørrelsen for *Sorghum* spp. (vedlegg I kap III LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter endring av to av hoveddirektivene i EUs såvarelovgivning. I direktiv 66/401/EØF om omsetning av jordbruksfrø endres bestemmelser om *Galega Orientalis* Lam. (strekbelg) slik at også såkalte "harde frø", som er en typisk egenskap for arten, hensyntas ved spireanalyse. Dette vil da gi et riktigere bilde av den faktiske spireevnen i partiet. I samme direktiv endres også bestemmelser om maksimumsvekt for partier av arter av gras. Hittil har maksimumsvekt av slike partier vært 10 tonn, men dette endres ved at det enkelte land kan godkjenne konkrete såvareprodusenter for produksjon og sertifisering av partier opp til 25 tonn. Endelig endres direktiv 66/402/EØF om omsetning av såkorn

ved at *Sorghum* spp., som hittil har vært angitt som én art, deles i underarter og hybrider av disse. Årsaken er blant annet markedets ønske om mer nyanserte kvaliteter av sorghum. Krav til prøvestørrelsene ved analyse av disse arter/hybrider blir også endret i samsvar med ISTAs (den internasjonale organisasjon for såvarelaboratorier) krav.

Merknader

Galega orientalis (strekbelg) blir ikke frøprodusert eller sertifisert i Norge. Endringen får dermed ingen praktisk konsekvens. *Sorghum* spp. dyrkes ikke her i landet i det hele tatt, og nye bestemmelser for arten får ingen betydning her i landet. Når det gjelder partistørrelse blir enkelte partier i Norge, primært av timotei og rødsvingel, dyrket i kvantum utover 10 tonn. Med dagens krav må disse imidlertid neddeles til partier inntil 10 tonn i forbindelse med sertifiseringen. Etter endringen kan det være aktuelt å tillate sertifisering av slike noe større dyrkingspartier som ett parti ved sertifiseringen. Mattilsynet må imidlertid i så fall gjøre en konkret og nærmere vurdering av forutsetninger for en slik ordning.

Rettslige konsekvenser:

Aktuelt regelverk i Norge er forskrift 13. september 1999 om såvarer. Rettsakten inneholder bestemmelser som medfører behov for endring i flere av forskriftens vedlegg.

Administrative og økonomiske konsekvenser:

Rettsakten anses i hovedsak ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for verken Mattilsynet eller andre aktører. Dersom enkelte partier kan tillates sertifisert med en noe høyere partivekt, kan dette til en viss grad redusere noe på analysekostnader for forretningene, og også kostnader ved sertifiseringen for Mattilsynet. Dette vil uansett komme til å gjelde relativt få partier, og samlet kostnadsreduksjon bli tilsvarende beskjeden. Det kan grovt antydes en mulig samlet reduksjon i analysekostnader på opp mot 10-20 tusen kroner pr. år for hele bransjen. Tilsvarende for Mattilsynet vil en kostnadsreduksjon kunne strekke seg opp mot 5-10 tusen kroner.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin

32013R0052 Kommisjonsgjennomføringsforordning (EU) nr. 52/2013 av 22. januar 2013 om endringer i vedlegg XIb i rådsforordning (EF) nr. 1234/2007 når det gjelder perlende vin, kullsyreimpregnert perlende vin og rektifisert konsentrert druemost (protokoll 47 LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer vedlegg XIb i forordning (EF) nr. 1234/2007 - EUs felles markedsordning for landbruksprodukter – herunder vin. Vedlegg XIb inneholder en opplisting av de ulike kategoriene av/navnene på druevinprodukter, med tilhørende vilkår for bruk av det aktuelle navnet, ved markedsføring av slike produkter i EU. Endringene som fremgår av denne forordningen (32013R0052) gjelder kategoriene perlende vin, kullsyreimpregnert perlende vin og rektifisert konsentrert druemost. For det første gjeninnføres det bestemmelser under kategoriene 8 og 9 om henholdsvis perlende vin og kullsyreimpregnert perlende vin, som åpner for at slike viner ikke bare skal kunne produseres med utgangspunkt i vin, men også med utgangspunkt i ung, ikke ferdiggjæret vin, druemost og druemost i gjæring. Disse bestemmelsene hadde ved en feil, falt ut av regelverket ved overgangen mellom EUs gamle og nye vinregelverk. På grunn av at nye produksjonsmetoder nå har gjort det mulig å produsere rektifisert konsentrert druemost i krystallisert form, endres også definisjonen av rektifisert konsentrert druemost i kategori nr. 14 slik at den også tar høyde for dette. Tidligere var det bare mulig å produsere rektifisert konsentrert druemost i flytende form.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin (vinforskriften).

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser: Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil kunne medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget for næringsmidler fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32011D0717 Kommisjonens gjennomføringsvedtak nr. 2011/717/EU av 27. oktober 2011 som endrer vedtak 98/536/EF om fastsetting av listen over nasjonale referanselaboratorier for påvisning av restmengder (vedlegg I kap I LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer listen over nasjonale referanselaboratorier til påvisning av restkonsentrasjoner som finnes i vedlegget til vedtak 98/536/EF.

Noen medlemsstater har nå utpekt ytterligere nasjonale referanselaboratorier eller har skiftet ut de utpekte laboratoriene med andre laboratorier. Dessuten er kontaktopplysningene og de gruppene av restkonsentrasjoner som overvåkes av bestemte laboratorier, blitt endret. Som følge av endringene blir listen over nasjonale referanselaboratorier nå ajourført.

Bakgrunn: Direktiv 96/23/EF (restkontrolldirektivet) gir bestemmelser om overvåkning av legemiddelrester i næringsmidler fra dyr. Det bestemmer også at hver medlemsstat skal utpeke minst ett nasjonalt referanselaboratorium som skal være ansvarlig for bestemte oppgaver fastlagt i direktivet. Restkontrolldirektivet bestemmer også at Kommisjonen skal utarbeide en liste over disse utpekte laboratoriene.

Merknader

Rettsakten krever ingen regelverksendring i Norge. EURL - EUs referanselaboratorier - oppnevnes av EU, og Norge har ingen innflytelse på listen over disse laboratoriene. I Norge oppnevner vi ett NRL - nasjonalt referanselaboratorium - for hvert EURL som finnes. Listen over våre NRL oppdateres jevnlig og publiseres på Nordisk metotikkomiteé for levnedsmidler, NMKL.

NMKL koordinerer det nordiske samarbeidet innenfor analysemetodikk av næringsmidler i den europeiske standardiserings-organisasjonen CEN.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

Norge står ikke på listen over nasjonale referanselaboratorier til påvisning av restkonsentrasjoner som finnes i vedlegget til vedtak 98/536/EF. Derfor må det utformes en tilpasningstekst som opplyser om hvilke nasjonale referanselaboratorier Norge bruker på dette området.

Mattilsynet foreslår følgende tilpasningstekst til rettsakten:

The provisions of the Decision shall, for the purposes of this Agreement, be read with the following adaptation:

In Annex I, chapter I, part 1.2 Application texts, no 39 the following shall be added:

Member state	Reference laboratories	Groups of residues
Norway	Norwegian Veterinary Institute Box 750 Sentrum N-0106 Oslo	A2, B3d
	Oslo University Hospital Norwegian Doping Control Laboratory Trondheimsveien 235 N-0514 Oslo	A1, A3, A4, A5 B2d
	Norwegian School of Veterinary Science Box 8146 Dep N-0033 Oslo	B1, B2a, B2b, B2e, B2f (carbadox, olakindox), B3e
	Seafood: The National Institute of Nutrition and Seafood Research Box 2029 Nordnes N-5817 Bergen	

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32012L0044 Kommissjonens gjennomføringsdirektiv 2012/44/EU av 26. november 2012 om endring av direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i henholdsvis rådsdirektiv 2002/53/EF og 2002/55/EF når det gjelder kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av sorter av jordbruksvekster og grønnsaker (vedlegg I kap III LMD gr3)

Sammenheng av innhold

Rettsakten er en endring av kommisjonsdirektivene 2003/90/EF og 2003/91/EF om sortskjennetegn og bruk av disse ved DUS-testing (nyhetsprøving) av nye plantesorter av henholdsvis jordbruksvekster og grønnsaker. DUS-testing av en sort foregår i samsvar med egne retningslinjer for bruk av sortskjennetegn. EUs organ for planteforedlerrett (CPVO) utarbeider slike retningslinjer for stadig flere arter. For at disse retningslinjene skal ha gyldighet i forbindelse med DUS-testing og sortslisteopptak i de enkelte medlemsland, må dette fastsettes særskilt gjennom et kommisjonsdirektiv. For de arter der CPVO ikke har fastsatt slike retningslinjer, skal det benyttes tilsvarende retningslinjer utarbeidet av den internasjonale union for beskyttelse av nye plantesorter (UPOV). Hvilke arter der DUS-testingen skal foregå enten etter EUs eller etter UPOVs retningslinjer, framgår av vedlegg til rettsaktene. For arter utover de som EU og UPOV har retningslinjer for, gjelder nasjonale bestemmelser. De faktiske endringene i dette direktivet i forhold til 2003/90/EF og 2003/91/EF gjelder endret listeoppføring, og tildels nye versjoner av retningslinjer, for en rekke arter av både jord- og hagebruksvekster. Dette gir da oversikt over hvilke arter som skal DUS-testes etter retningslinjer utarbeidet av henholdsvis CPVO eller UPOV.

Merknader

Nyhetsprøving i Norge har hittil kun vært utført av Mattilsynet, og har de senere år bare vært utført for hvete, bygg og havre. De respektive retningslinjer fra CPVO har da vært fulgt. For øvrige arter av

jordbruksvekster og for grønnsaksvekster har nyhetsprøving av nye sorter vært kjøpt i andre land som da utfører disse også etter retningslinjer fra CPVO/UPOV. Det er imidlertid nylig besluttet at fra og med 2013 skal nyhetsprøving også av hvete, bygg og havre utføres utenfor Norge, dvs. i Finland. Pågående nyhetsprøvinger vil imidlertid bli sluttført i Norge i løpet av dette året. Dette innebærer at endringene i direktiv 2012/44/EU ikke får noen betydning direkte i Norge. For norske sortseiere av nye sorter av hvete, havre eller bygg blir de nye retningslinjene fulgt ved nyhetsprøvingen av disse sortene i Finland. Mattilsynet har vurdert at høring av direktivet er åpenbart unødvendig.

Rettslige konsekvenser:

Relevant regelverk i Norge er forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter. Rettsakten medfører ikke behov for endring forskriften utover endring av EØS-henvisningsfeltet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for verken Mattilsynet eller andre aktører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KOMMUNAL- OG REGIONALDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXI Byggevarer

32011R0305 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 305/2011 om fastlegging av harmoniserte betingelser for markedsføring av byggevarer og om oppheving av rådsdirektiv 89/106/EØF (vedlegg II kap XXI KRD gr2)

Sammendrag av innhold

Det er vedtatt en ny europeisk byggevareforordning (305/2011/EEC), som vil erstatte dagens byggevaredirektiv (89/106/EEC). Forordningen ble endelig vedtatt 9. mars 2011, og publisert i EF-tidende 4. april 2011. Bakgrunnen for forordningen er et ønske om å styrke effektiviteten av det indre marked for byggevarer samt lette administrative byrder – særlig for små og mellomstore virksomheter. Byggevareforordningen har til formål å sikre at byggverk kan prosjekteres og oppføres slik at grunnleggende krav til sikkerhet, helse og miljø sikres. I tillegg skal forordningen bidra til ytterligere nedbygging av tekniske handelshindringer i EØS-området. Ved revisjonen endres direktivet til forordning for å sikre et harmonisert regelverk i alle EU-landene. Den nye byggevareforordningen inneholder både bestemmelser som gjelder generelt for handel innen EØS-området og mer spesifikke bestemmelser knyttet til byggevarer. De operative delene av byggeforordningen, som inneholder spesifikke bestemmelser for byggevarer trer endelig kraft fra 1. juli 2013. Den nye forordningen bygger på de samme prinsippene som direktivet fra 1989.

Det er imidlertid enkelte forskjeller som vil ha konsekvenser for medlemslandene. Eksempler på dette er:

- Klargjøring av plikter mht. fremskaffelse av produktdokumentasjon for produsent, importør, distributør og handelsledd.
- CE-merking blir obligatorisk for byggevarer der det finnes en harmonisert produktstandard
- Det innføres mulighet for enklere dokumentasjonsmetoder (Specific Technical Documentation – STD) for byggevarer produsert av små- og mellomstore bedrifter.
- Bærekraftighet innføres som et nytt vesentlig krav, og byggevarer som benytter farlige stoffer skal merkes spesielt om mulige helse- og sikkerhetsfarer.
- Landene plikter å opprettes uavhengige produktkontaktpunkter hvor man fritt skal kunne få informasjon om konstruksjonsmaterialer og bruken av disse.
- Det gis større mulighet for frivillig merking av byggevarer, utover CE-merking, dersom det kan dokumenteres en tilleggseffekt av merkene.

Forordningen stiller krav om bl.a. bedre og mer synlig merking av byggevarer for å ivareta helse- og sikkerhetsstandarder for bygningsarbeidere og andre brukere. For eksempel skal kravet til "declaration of performance" for alle byggevarer heretter inneholde informasjon om farlige stoffer i henhold til REACH-forordningen fra 2006. Kommisjonen skal fremme en rapport om hvilke type informasjon som kreves for disse ulike farlige stoffene og samtidig ivareta kravet om resirkulering og gjenbruk. Det er gjort et særskilt unntak for byggevarer ment for å bevare tradisjonelle og kulturarv messige bygninger. Disse kan i visse tilfeller unntas fra kravet om "declaration of performance".

Forordningen gir ikke føringer for fastsettelse av nasjonalt beskyttelsesnivå, men inneholder regler for dokumentasjon av byggevarers egenskaper for å sikre at det foreligger pålitelige opplysninger om produktenes yteevne. Forordningens krav om markedstilsyn er harmonisert med "varepakken".

Merknader

Forordningen er hjemlet i TFEU artikkel 114. Forordningen erstatter byggevaredirektivet fra 1989. Dette direktivet er implementert i norsk rett gjennom plan- og bygningsloven § 29-7 og TEK10 kapittel 3. Byggevaredirektivet er gjort gjeldende for Svalbard, se forskrift 2011-11-08 nr.1087 - Byggeforskrift for Longyearbyen. Forskriften trer i kraft 1. januar 2012. KRD vil dermed anta at forordningen også vil

bli gjort gjeldende for Svalbard. Det vil være behov for enkelte avklaringer mht. hvordan den nye forordningsteksten skal forstås og hvilke handlinger medlemslandene plikter å gjennomføre. Eksempler på dette kan være:

- Hvorvidt det er behov for ny utpeking av dagens tekniske kontrollorgan.
- Hvilke retningslinjer som gjelder for bruk av forenklet dokumentasjonsmetode (STD) og deling av testresultater mellom bedrifter ved utarbeidelse av dokumentasjon.

Det legges opp til å ta opp spørsmål knyttet til implementering og overgangsperioden frem til 1. Juli 2013 i møter i det faste bygge utvalg (Standing Committee), der Statens bygningstekniske etat deltar. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett som egen forskrift hjemlet i plan- og bygningsloven § 29-7. Dette innebærer at kapittel 3 i TEK10 i det alt vesentlige må trekkes tilbake. Det vil også være behov for å foreta enkelte mindre justeringer i TEK10.

Administrative konsekvenser

Med forordningen innføres det et krav om å opprette et nasjonalt produktkontaktpunkt for byggevarer. Forslagets artikkel 9 henviser til det produktkontaktpunkt som skal opprettes i medhold av forordning 764/2008 om gjensidig godkjenning. Myndigheter eller virksomheter som henvender seg til produktkontaktpunktet skal kunne få informasjon om eventuelle nasjonale regler (vedrørende det ferdige byggverk), som har betydning for den enkelte byggevarer. NHD, som har samordningsansvar for arbeidet med handelsforenkling i det indre marked, har besluttet at de i første omgang påtar seg ansvaret for å være nasjonalt varekontaktpunkt. Varekontaktpunktet skal samarbeide med et nettverk av myndigheter som har ansvar for relevant nasjonalt regelverk. Det vil således foreløpig ikke være nødvendig for KRD å opprette et eget produktkontaktpunkt, men er selvsagt pålagt å bistå NHD med nødvendig informasjon.

Økonomiske konsekvenser

For små- og mellomstore norske byggevarerprodusenter vil trolig forordningen gi noe lavere kostnader når det gjelder prøving og dokumentasjon av byggevarerens egenskaper. Dette skyldes bestemmelsene om mulighetene for bruk av forenklete dokumentasjonsmetoder og deling av testresultater. Eksempler på norske byggevarerprodusenter som kan oppleve lavere kostnader er trevareindustri og trelastprodusenter i distriktene. Forordningen antas ikke å få økonomiske konsekvenser for kommuner.

Sakkyndige instansers merknader

Statens bygningstekniske etat har fulgt prosessen frem mot ny byggevarerforordning og gitt innspill i de innledende faser under behandlingen i EU-kommisjonen, i samarbeid med norsk byggenæring, og har vært løpende orientert om prosessen i rådets arbeidsgrupper og i EU-parlamentet. Norsk byggevarerindustri har også gitt kommentarer gjennom den europeiske byggevarerorganisasjonen CEPMC (Council of European Producers of Materials for Construction).

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXII Leketøy

32012L0007 Kommissjonsdirektiv 2012/7/EU av 2. mars 2012 om endring av del III i vedlegg II til Europaparlamentets og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy med henblikk på tilpasning til den tekniske utviklingen (vedlegg II kap XXII MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet om sikkerhet ved leketøy - direktiv 2009/48/EF - erstatter det tidligere leketøydirektivet (direktiv 88/378/EF). Regelverket regulerer fysiske og mekaniske egenskaper, kjemiske, elektriske og støyende egenskaper, samt antennelighet, hygiene og radioaktivitet til leketøy. Videre stilles det krav til merking og dokumentasjon for leketøy som skal omsettes og sporbarhet i forsyningskjeden. Kommissjonsdirektiv 2012/7/EU endrer del III i vedlegg II til direktiv 2009/48/EF ved at det innføres nye strengere grenser for kadmium i forhold til leketøy.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedregelverket - direktiv 2009/48/EF - er hjemlet i traktatens artikkel 251.

Rettslige konsekvenser:

Hoved direktivet (2009/48/EF) er foreløpig ikke innlemmet i EØS-avtalen. Det gamle leketøydirektivet 88/378/EF er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett ved forskrift av 4. januar 1996 nr. 7 om sikkerhet ved leketøy. Det arbeides med utkast til forskrift som gjennomfører direktiv 2009/48/EF. En gjennomføring av direktiv 2012/7/EU vil skje ved endring i den nye leketøyforskriften.

Administrative/økonomiske konsekvenser:

En gjennomføring av direktiv 2012/7/EU anses ikke å ha særlige administrative og/eller økonomiske kostnader utover arbeidet med endringsforskrift av den nye, kommende leketøyforskriften. Det er utarbeidet konsekvensvurdering av gjennomføring av direktiv 2009/48/EF som vil legges ut sammen med utkast til forskrift når denne sendes på høring.

Gruppe 2:

Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel. Det er utarbeidet utkast til forskrift (leketøyforskriften) som vil gjennomføre hoved direktivet 2009/48/EF og som skal legges ut på høring. En gjennomføring av direktiv 2012/7/EU vil skje ved endringer i den nye, kommende leketøyforskriften.

Vedlegg IV Energi

32011D0013 Kommissjonsbeslutning om rapportering av visse typer informasjon om biodrivstoff og flytende biobrensler til medlemslandene (vedlegg IV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommissjonsbeslutning 2011/13/EF, knyttet til direktiv 2009/28/EF og til direktiv 2009/30/EF (innlemmet i revidert direktiv 98/70/EF), spesifiserer hvordan omsettere av biodrivstoff og flytende

biobrensler skal rapportere til medlemslandene mulig tilleggsmasjon knyttet til miljø og samfunn ut over de påkrevde bærekraftskriteriene. Dette er informasjon knyttet til tiltak for å - beskytte jord, vann og luft - utbedre forringete landarealer, - unngå overforbruk av vann der vann er en mangelvare-overholdelse av ulike internasjonale konvensjoner knyttet til arbeidstakerrettigheter o.l. Jf. bestemmelsene i art 18(4) og art 17(7) andre ledd i direktiv 2009/28/EF; og artiklene 7c(4) og 7b(7) andre ledd i direktiv 2009/30/EF - som innlemmet i revidert direktiv 98/70/EF. For hver forsendelse av biodrivstoff/flytende biobrensler en omsetter mottar skal det indikeres hvorvidt denne har blitt sertifisert eller på annet vis akseptert som å oppfylle kravene i en av de frivillige ordningene godkjent av EU Kommisjonen hvor punktene ovenfor inngår, og i så fall navnet på sertifiseringsordningen. I tillegg skal det indikeres hvorvidt bonus knyttet til utbedring av forringede landarealer er tatt med i beregningen av klimagassutslippet. Det skal også indikeres hvorvidt utslippsreduksjon fra akkumulert karbon ved hjelp av forbedrede landbruksmetoder er tatt med i beregningene. Jf. bestemmelsene i vedleggene V og IV til begge direktivene.

Merknader

Forslag til implementering i Norge av den seneste revisjonen av drivstoffkvalitetsdirektivet (2009/30/EF) - som denne kommisjonsbeslutningen er knyttet til - har vært på høring. Forslaget er under videre behandling i Miljøverndepartementet.

Gjeldende norsk regelverk og politikk på området

Følgende lovverk regulerer biodrivstoff og rene brensler som omfatter flytende biobrensler:

- Forurensningsloven med tilhørende forskrifter (forurensingsforskriften)
- Produktforskriften

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kommisjonsbeslutningen i seg selv forventes ikke å ha administrative og økonomiske konsekvenser av betydning. De generelle rapporteringskravene i direktiv 2009/28/EF og 2009/30/EF (98/70/EF) knyttet til biodrivstoff/flytende biobrensler vil medføre økte kostnader hos oljeselskapene/drivstoffbransjen, men det er usikkert hvor store disse kostnadene vil bli. At det innføres samme rapporteringsplikt i Norge som i EU bidrar til å gjøre kostnadene knyttet til dette så små som mulig. Norske produsenter som selger produkter inn på EU-markedet vil uansett måtte tilpasse seg vilkårene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for miljø der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget anser rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IV Husholdningsapparater

32012R1194 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1194/2012 av 12. desember 2012 om gjennomføring av europaparlamentets- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av retningsbestemte lamper, lysdioder og tilhørende utstyr (vedlegg II kap IV OED gr2)

Sammendrag av innhold

På bakgrunn av en forberedende studie avsluttet i 2009 har EU-kommisjonen vedtatt krav til energieffektivitet og funksjon av retningsbestemte lyskilder (spotlys, reflektorlamper o.l.), lysdioder og tilhørende utstyr til drift og styring av lyskildene. Studien har undersøkt potensialet for mer miljøvennlig utforming av produktene og eventuelle konsekvenser ved å stille krav til produktenes utforming. De nye kravene er vedtatt som en økodesignforordning har virkning fra 1. september 2013. Forordningen supplerer de to eksisterende økodesignforordningene 244/2009/EF og 245/2009/EF, slik at det meste av produktområdet elektriske lyskilder nå omfattes av økodesignkrav.

Forordningen ligger innenfor rammene av Økodesigndirektivet (2009/125/EF). Økodesigndirektivet fastsetter minstekrav til produkters energieffektivitet i tillegg til andre krav innen miljøaspekter og forbruk av ressurser (f.eks. vann). Det skjer gjennom forordninger som pålegger produsenter og importører i EU-markedet å kun bringe produkter i omsetning som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene, skal være CE-merket.

Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å oppnå EUs vedtatte mål om innen 2020 å redusere klimagassutslipp i EU med minst 20 % sammenlignet med 1990. Bakgrunnen for målet er forebygging av klimaendringer (mitigation), konkurranseevne og forsyningsikkerhet.

Følgende produkter omfattes av forordningen:

- Retningsbestemte lyskilder (reflektorlamper, LED og lignende lyskilder som er definert som retningsbestemte i forordning 244/2009)
- LED-lyskilder og -moduler, retningsbestemte så vel som ikke-retningsbestemte
- Relatert utstyr som er beregnet til installasjon mellom nettilkoblingen og lyskildene, herunder forsynings- og styringsutstyr samt armaturer (men ikke forkoblinger eller armaturer til lysstoffrør eller høytrykksdamplamper ettersom dette er regulert i forordning 245/2009), f.eks. transformere til lavvolts halogenbelysning og LED-belysning, drivere til LED, elektroniske kontakter og lysdempere.

Forordningen omfatter også de ovenstående produktene når de er integrert i andre produkter. En særskilt angitt gruppe med spesialprodukter er unntatt fra effektivitetskrav og funksjonskrav. Det stilles imidlertid krav til informasjon som begrunner unntaket.

Merknader

Norske myndigheter er forpliktet til å utføre markedstilsyn med produktene som omfattes av økodesigndirektivet. Dette innebærer butikkkontroller, dokumentkontroller og laboratorietesting av stikkprøver blant produktene på markedet. Avhengig av hvilken finansieringsløsning som velges i framtiden for tilsynet vil de administrative og økonomiske konsekvensene fordele seg mellom den ansvarlige for produktet og norske myndigheter. Generelt øker antallet produkter som omfattes av direktivet fortløpende med hver nye forordning og dette øker behovet for tilsyn fra norske myndigheter. Rettsakten innebærer derfor indirekte utgifter for det offentlige.

Forordningen hører hjemme under økodesigndirektivet og vil når den vedtas innlemmet i EØS-avtalen bli tatt inn norsk regelverk som en forskriftsendring i økodesignforskriften.

Forordningen om økodesignkrav til belysningsprodukter til husholdninger vurderes å være EØS-relevant. Gjennomføringen av forordningen i norsk rett vil ikke kreve lovendringer, men kan gjennomføres ved en forskrift hjemlet i produktkontrollen § 4a.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av NVE og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IV Energi

32011R1235 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1235/2011 av 29. november 2011 endrer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1222/2009 angående våtgrepsklassifisering av dekk, måling av rullemotstand og verifikasjonsprosedyren (vedlegg IV SD)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1222/2009 innfører en merkeordning for bildekk, blant annet i tilknytning til energieffektivitet. Merkeordningen trer i kraft 1. november 2012. Merkingen inneholder opplysninger om rullemotstand, våtgrep og støy. Hensikten med forordningen og merkeordningen er å gjøre veitransporten sikrere og øke dens økonomiske og miljømessige effektivitet ved å fremme energieffektive og sikre bildekk med lavere støynivå.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1235/2011 endrer forordning (EF) nr. 1222/2009 hovedsakelig på tre områder:

- 1) Det innføres en justeringsprosedyre (kalibreringsmetode) for testlaboratoriers måling av rullemotstand. Hensikten er å sikre like testresultater for samme type dekk uavhengig av hvilket laboratorium dekkenes rullemotstand blir testet ved. Dette skal sikre at testdataene er reproducerbare og at en sammenligning av dekk fra ulike produsenter blir rettferdig og riktig.
- 2) I merkeordningen blir bildekk klassifisert på en skala fra A-G på grunnlag av en våtgrepsindeks. ISO har nå utviklet en harmonisert målemetode for våtgrep av C2- og C3-dekk. Med bakgrunn i den nye ISO-standard, innføres det en våtgrepsklassifisering også for C2- og C3-dekk (dekk til varebiler og tunge kjøretøy) i tillegg til C1-dekk (personbildekk) som allerede er gitt i forordning (EF) nr. 1222/2009. Dette er i tråd med sistnevnte forordning artikkel 11, bokstav a).
- 3) Etter forordning (EF) nr. 1222/2009 skal tilsynsmyndighetene vurdere om opplysningene gitt gjennom merkeordningen samsvarer med dekkenes egenskaper. Til dette formålet er det laget en verifikasjonsprosedyre. Prosedyren blir nå endret ved at det innføres tåleransegrensener for å vurdere når de opplyste verdier som ligger til grunn for merkingen er å anse for å være i samsvar med forordningen.

Merknader

EU-hjemmel

Forordning (EU) nr. 1235/2011 er vedtatt med hjemmel i forordning (EF) nr. 1222/2009 artikkel 11. Forordning (EU) nr. 1235/2011 er gjennomføringsforordning vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i TEF art 202 jf Rådsbeslutning 1999/468/EF artikkel 5a.

Norsk gjennomføring

Gjennomføringen vil kunne skje med hjemmel i merkeloven, tilsvarende som ved gjennomføring av forordning 1222/2009, (FOR 2012-12-17 nr. 1325). Dette avklares med Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Merkeloven gir blant annet forskriftshjemmel for myndighetene til å kreve at varer merkes med opplysninger om energi- og ressursbruk, slik at forholdene best mulig legges til rette for forbrukernes bedømmelse og valg av varer. Loven inneholder tilsynsbestemmelser, og ved delegasjonsvedtak er hjemmelen for forskriftsfastsetting gitt til Statens vegvesen, Vegdirektoratet. I forskriften som gjennomfører 1222/2009 er Statens Vegvesen gitt ett til å påby retting og å legge tvangsmulkt og overtredelsesgebyr.

Konsekvenser

Det er ingen dekkprodusenter i Norge som blir berørt av forordningen. Forordningen vil medføre noe lovteknisk arbeid i forbindelse med innføring av forordningen i norsk rett. Videre må en tilsynsordning vurderes.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi der Olje- og energidepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Samferdselsdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32009D0750 Kommisjonsbeslutning 2009/750/EF av 6. oktober 2009 om definisjonen av den felles europeiske bompengtjenesten og dens tekniske elementer (vedlegg XIII kap II SD gr2)

Sammendrag av innhold

I henhold til artikkel 4 nr. 4 i direktiv 2004/52/EF (EFC-direktivet) skal EU-kommisjonen (KOM) ta beslutninger om den felles europeiske bompengtjenesten. KOM kan også endre innholdet i vedleggene til direktivet. Kommisjonen opprettet på denne bakgrunn en komitologikomite som har arbeidet med et utkast til definisjonsbeslutning. Kommisjonen la den 27.03.09 frem et forslag til en rettsakt (definisjonsbeslutning) for komitologikomiteen. Definisjonsbeslutningen definerer de teknologiske og funksjonelle kravene til den felleseuropeiske elektroniske bompengtjenesten (EETS) som følger av EFC-direktivet (2004/52/EF). Forslaget til definisjonsbeslutning ble vedtatt med enstemmighet i komiteen. Norge har deltatt som observatør i komitologikomiteen. KOMs forslag til definisjonsbeslutning ble vedtatt i Europarlementet 06.10.09 og beslutningen er derfor nå rettskraftig.

Merknader

Norge har allerede i dag en utstrakt bruk av elektronisk bompengbetaling. Systemet er samordnet i Norge gjennom AutoPASS og i Skandinavia gjennom EasyGo. I løpet av 2013 vil også Østerrike inngå som en del av EasyGo. Dette er i prinsippet regionale modeller av en felles europeisk bompengtjeneste.

Definisjonsbeslutningen vil trolig kreve en forskrift som definerer plikter og rettigheter for aktørene i EETS, dvs. EETS-utstedere, operatører (bompengeselskap) og myndigheter.

Det at definisjonsbeslutningen nå er endelig medfører at fristen i rammedirektivet har begynt å løpe, jf direktivet artikkel 3 punkt 4 litra a og b. Det står der at medlemsstater som har nasjonale elektroniske bompengesystemer, skal sikre at operatører og/eller utstedere tilbyr sine kunder den elektroniske bompengtjenesten i overensstemmelse med følgende tidsplan: en gjennomføringsfrist for medlemsstatene på 3 år for alle kjøretøyer over 3,5 tonn (dvs. 06.10.2012) og på 5 år for alle øvrige kjøretøyer (dvs. 06.10.2014). Denne fristen er allerede passert, og det vil trolig bli betydelige forsinkelser ift opprinnelig tidsplan.

Krav til Norge som følger av direktivet er følgende:

EETS-register: Krav til hver medlemsstat om opprettelse av nasjonale elektroniske registre som skal omfatte opplysninger om bl.a. operatør, teknologi som anvendes, vilkår for bruk av EETS-brikker i Norge og opplysninger om utstedere i Norge. Registerne skal være å jour, og offentligheten skal ha elektronisk tilgang til dem.

Tvisteløsningsorgan: Det skal utpekes et tvisteløsningsorgan som skal megle ved tvister mellom EETS-utstedere og operatører (bompengeselskap). Dette skal være uavhengig de økonomiske interessene til operatører og EETS-utstedere. Et lands myndighet kan allikevel delegeres dette ansvaret selv om det også har rollen som operatør.

Forholdet mellom utsteder og operatør: EETS-utstederen skal være en rendyrket kommersiell rolle. Myndighetene skal sørge for at det ikke på noen måte foregår krysssubsidiering ved at innkrevde bompenger direkte eller indirekte subsidierer kommersiell virksomhet. I praksis vil det si at ingen av dagens norske bompengeselskap kan utstede EETS-brikker. Det er imidlertid ingen juridiske begrensninger mot at de fortsetter å utstede AutoPASS-brikker som tidligere.

Prosedyrer for registrering av EETS-utstedere: EETS-utstedere må registreres i en medlemsstat der de har virksomhet. Det oppstilles videre seks kumulative vilkår som må oppfylles av utstederen for å bli sertifisert. Norge må derfor sette opp prosedyrer for godkjenning av EETS-utstedere.

Lesing av europeisk mikrobølgebasert-standard på vegkantutstyr: Norske betalingsstasjoner må kunne lese mikrobølgebaserte europeiske brikker. Denne oppgraderingen gjøres uansett i forbindelse med EasyGO+, dvs. inkluderingen av Østerrike i EasyGo-samarbeidet.

Testing av brikker: Norge må sikre at potensielle EETS-utstedere har brikker som fungerer på et tilfredsstillende nivå i norske betalingsstasjoner. Testprosedyrer utarbeides i forbindelse med EasyGO+.

Utstedergodtgjørelse: EETS-utstedere som ønsker å formidle betalinger gjort ved norske betalingsanlegg, skal forhandle med norske operatører om passende kompensasjon for å yte denne tjenesten. Det legges til grunn at Statens vegvesen vil forhandle med potensielle EETS-utstedere på vegne av norske operatører.

Sertifiseringsorgan (notified body): Statlige myndigheter skal kunne utpeke et organ som gis fullmakt til å sertifisere potensielle EETS-utstedere. I så tilfelle skal dette meddeles til KOM. Det skal settes opp en koordineringsgruppe under komitologikomiteen bestående av ulike lands sertifiseringsorganer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske og administrative konsekvenser av definisjonsbeslutningen er behandlet i Samtykkeproposisjonen om EFC-direktivet, Prop. 39 S (2012-2013). Samferdselsdepartementet mener derfor det ikke er behov for nok en gang å forelegge dette for Stortinget. Da det fremdeles gjenstår konkretisering knyttet til sentrale problemstillinger, og EETS-tjenesten ennå ikke er i operativ virksomhet, er det i dag ikke full oversikt over de administrative og økonomiske utfordringer som innføringen av EFC-direktivet vil medføre. I første rekke vurderes det imidlertid å være snakk om utfordringer knyttet til organisatoriske forhold ved bompengefinansiering/kjøprising og forhold knyttet til personvern hensyn.

EETS kan etableres med basis i den infrastrukturen som er etablert med AutoPASS. Det er omkring 1,8 millioner AutoPASS-brikker i bruk i Norge i dag.

Den norske bompengordningen er samordnet i Norge gjennom Auto PASS Samordnet Betaling (ASB) og i Skandinavia (Norge, Sverige og Danmark) gjennom EasyGO. Dette er i prinsippet regionale modeller av EETS. Statens vegvesen arbeider med utvidelse av EasyGO-samarbeidet til å inkludere Østerrike. Denne tjenesten vil hete EasyGO+, og vil gjelde for tunge kjøretøy (fom 3501 kg). Systemet i Østerrike er i likhet med EasyGO et betalingssystem basert på mikrobølgeteknologi. En implementering av det østerrikske systemet i EasyGO vil kunne bidra til at de løsningene som velges for EETS, ligger nært det norske/nordiske systemet. Grunnen til dette er at EasyGO per i dag er ett av få landsoverskridende system for betaling av bompenger i Europa. EasyGO+ vil trolig være operativt i løpet av 2013.

EasyGO+ krever endringer i de fleste delene av dagens bompengesystem:

AutoPASS Samordnet Betaling (ASB)

Vegkantutstyr

Grensesnitt mellom vegkantutstyr og sentralsystem

Sentralsystem med nye grensesnitt mot brukere

Kostnader knyttet til kundeføring og overordnede prosjektkostnader

Kostnaden ved EasyGO+ er anslått til en engangsutgift på rundt 15 mill. kr. Kostnaden for innføring av EETS er anslått å ha en øvre ramme på om lag 25 mill. kr. men trolig blir kostnadene langt lavere. Implementering av det østerrikske systemet i EasyGO er en løsning som Statens Vegvesen ville ha gjennomført uavhengig av utviklingen av EETS. Gitt at man anser innlemming av det østerrikske systemet i EasyGO som et første skritt i implementeringen av EETS, er anslått total kostnad for innlemmelsen av EFC-direktivet i EØS-avtalen derfor i størrelsesorden 50 mill. kr.

Det understrekes at kostnadsanslaget er usikkert, ettersom det fortsatt gjenstår konkretisering på flere områder før EETS vil kunne bli en realitet. Det vises i den sammenheng til at brikker som er beregnet

på satellitt-/mobilbaserte systemer og som vil være grunnlaget for EETS, har en langt høyere kostnad enn en brikke som kun støtter mikrobølgeteknologi. Kostnadene for EETS-brikker med begge teknologier vil falle på brukerne av EETS-tjenesten.

Kostnader som følge av implementering av EFC-direktivet i EØS-avtalen skal ikke medføre behov for økte statlige bevilgninger. Det er en etablert praksis i Norge at kostnader ved etablering av system i bompengeanlegg reflekteres gjennom bompengetaksten. Dette plasserer kostnaden hos brukerne. Kostnader som vil komme som følge av EFC-direktivet, vil ut fra et slikt prinsipp være kostnader bompengeselskapene selv må bære. Det antas for øvrig at en betydelig del av kostnadene vil kunne dekkes inn ved at stadig flere utenlandske kjøretøy vil betale via avtalen med sin utsteder.

Sakkyndige instansers merknader

Utkast til definisjonsbeslutning ble sommeren 2009 forelagt Vegdirektoratet med tanke på økonomiske og administrative konsekvenser ved en implementering av EFC-direktivet og definisjonsbeslutningen.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Transport med jernbane

32012R1077 Kommisjonsforordning 1077/2012 av 16. november 2012 om en felles sikkerhetsmetode for nasjonale sikkerhetsmyndigheters tilsyn i etterkant av utstedelse av sikkerhetssertifikat eller sikkerhetsgodkjenning (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gir detaljerte regler for gjennomføringen av tilsyn med innehavere av sikkerhetssertifikat. Forordningen oppstiller den nødvendige ramme og prosess for at tilsynet kan gjennomføres i tråd med de grunnleggende prinsippene om proporsjonalitet og gjennomsiktighet. Målet er at tilsynet skal bli likt i alle medlemslandene og på den måten hindre forskjellsbehandling. Metodikken er ikke ulik den Norge har lagt til grunn i gjeldende forskriftsverk og vil dermed ikke medføre store endringer.

Bakgrunn

Forordningen bygger på sikkerhetsdirektivet (Directive 2004/49/EC), og det er fastslått i direktivets artikkel 6 at det skal utarbeides utfyllende krav i form av felles sikkerhetsmetoder (Common Safety Methods (CSM)). Denne forordningen er CSM on supervision og skal etablere felles rutiner for gjennomføringen av tilsyn med jernbanevirksomheter i Europa. "CSM on supervision" er utarbeidet av en ekspertgruppe nedsatt av ERA på oppdrag fra kommisjonen. Arbeidet ble startet opp siste halvår 2010, og jobbet parallelt med "CSM on supervision" og "CSM on monitoring" (Regulation No. 1078/2012). Forslag til lovtekst ble sendt kommisjonen i desember 2011, og forordningen ble vedtatt formelt 16. november 2012. Implementeringsfrist i EU er satt til 7. juni 2013. Norge har deltatt i utarbeidelse av forslaget til forordning. Kort beskrivelse av innholdet "CSM on supervision" gir utfyllende bestemmelser for hvordan statens jernbanetilsyn skal drive tilsyn med jernbanevirksomhetenes sikkerhetsarbeid. Forordningen inneholder krav til hvordan tilsynet skal etablere strategier og planer for gjennomføringen av tilsyn med jernbanevirksomhetene. Strategiene og planene skal være offentlige. I tillegg stilles det krav til styring av kompetanse hos tilsynet. Tilsynet skal etablere avgjørelseskriterier på hvordan de overvåker, fører tilsyn og reagerer ved brudd på regelverket, og disse skal offentliggjøres. Teknikker for tilsynet omfatter dokumentkontroll, personintervjuer, vurdering av resultatet av sikkerhetsregimet både totalt sett og av de enkelte delene av sikkerhetssystemet. Etterlevelse av denne forordningen kan bli fulgt opp av ERA gjennom arbeidet med Cross Audit Scheme, hvor et sentralt revisjonsteam nedsatt av ERA gjennomfører en revisjon av et lands jernbanetilsyn.

Merknader

Forordningen kan ha noe påvirkning på arbeidet med tilsyn med jernbanevirksomhetene, og da mest innen tydeliggjøring av strategier for tilsynsarbeidet og offentliggjøring av disse. Det vil ikke innebære

noen større økonomisk eller administrativ byrde, ettersom dette er arbeid som allerede gjøres ved tilsynet. Det handler først og fremst om synliggjøring av utført arbeid og metoder for fremtidig tilsyn. Forordningen legger opp til en økt koordinering av tilsynsaktiviteter med andre land. Den metodikken som beskrives i forordningen er allerede i bruk i Norge i tillegg til Sverige og Danmark. På dette grunnlaget vil også konsekvensene av å innføre forordningen være minimale.

Forordningen vurderes ikke å ha konsekvenser for Norge, og er EØS-relevant og akseptabel. SJT vil ha ansvaret for nødvendige forskriftsendringer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1078 Kommisjonsforordning 1078/2012 (EU) om en felles sikkerhetsmetode for overvåking utført av jernbaneforetak og infrastrukturforvaltere etter innvilgelse av sikkerhetssertifikat eller sikkerhetsgodkjenning og enheter med ansvar for vedlikehold (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen skal muliggjøre en effektiv ledelse av jernbanesikkerheten i forbindelse med drift og vedlikehold, og så vidt det er mulig bidra til å forbedre sikkerheten. Den skal gjøre det enklere å på et tidlig stadium identifisere manglende etterlevelse som kan resultere i ulykker. Jernbanevirksomhetene skal overvåke om det etablerte sikkerhetssystemet gir de resultater som forventes og forordningen skal også bidra til å lette adgangen til markedet ved at overvåkningsprosessen blir harmonisert. BakgrunnForordningen bygger på sikkerhetsdirektivet (Directive 2004/49/EC), og det er fastslått i direktivets artikkel 6 at det skal utarbeides utfyllende krav i form av felles sikkerhetsmetoder (Common Safety Methods (CSM)). Denne forordningen er CSM on monitoring og skal etablere felles rutiner for overvåking av sikkerhetssystemet til jernbanevirksomheter. "CSM on monitoring" er utarbeidet av en ekspertgruppe nedsatt av ERA på oppdrag fra kommisjonen. Arbeidet ble startet opp siste halvår 2010, og jobbet parallelt med "CSM on monitoring" og "CSM on supervision" (Regulation No. 1077/2012). Forslag til lovtekst ble sendt kommisjonen i desember 2011, og forordningen ble vedtatt formelt 16. november 2012. Implementeringsfrist i EU er satt til 7. juni 2013. Norge har deltatt i utarbeidelse av forslaget til forordning. Kort beskrivelse av innholdet"CSM on monitoring" gir utfyllende bestemmelser for hvordan foretak skal overvåke overensstemmelse med krav gitt både fra myndighetene og sikkerhetskrav virksomheten selv har satt. Forordningen utdyper hvordan begrepsbruk i sikkerhetsdirektivet innen blant annet sikkerhetsstyring og utvikling av systemer for sikkerhetsstyring skal forstås. Forordningen inneholder en blanding av funksjonskrav, dvs. krav som beskriver hensikten med overvåking av sikkerhetsstyringen, og enkelte detaljert krav for hvordan denne overvåkingen bør foregå.

Merknader

Forordningen vil ha liten betydning for norsk regelverk og praksis. De aller fleste kravene er allerede stilt i sikkerhetsstyringsforskriften. Kravene til egen overvåking av sikkerhetsstyringen har vært sentralt tema ved gjennomføring av inspeksjoner, revisjoner og andre tilsynsformer. Statens jernbanetilsyn har forventinger til at virksomhetene har etablert velfungerende systemer for overvåking av egen sikkerhetsstyring. Forordningen vil ikke medføre noen administrative eller økonomiske konsekvenser ettersom kravene fins i eksisterende norsk regelverk. Den vil først og fremst berøre jernbaneforetakene, men etterlevelse må følges opp av tilsynet.

Forordningen vurderes ikke å ha konsekvenser for Norge, og er EØS-relevant og akseptabel. Eventuelle forskriftsendringer gjennomføres av Statens jernbanetilsyn.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og

beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0088 Kommisjonsvedtak 2012/88/EU tekniske spesifikasjoner for interoperabilitet for delsystemene styring kontroll og signal (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2012/88/EU inneholder nye tekniske spesifikasjoner for samtrafikkevne for delsystemene styring, kontroll og signal ombord og styring, kontroll og signal langs sporet. Vedtaket inneholder ikke vesentlige materielle endringer. Vedtaket slår sammen kravene for høyhastighet og konvensjonell jernbane i en konsolidert versjon begrunnet med at kravene for disse bør være identiske. Kommisjonsvedtak 2006/679/EC og kommisjonsvedtak 2006/860/EC erstattes således av kommisjonsvedtak 2012/88/EU. Videre inneholder vedtaket enkelte presiseringer som har til formål å rydde opp i uklarheter og forhindre tolkningstvil. Det er også foretatt presiseringer i sikkerhetskravene basert på analyser av gjeldende TSler for delsystemene styring, kontroll og signal ombord og langs sporet, både for høyhastighet og konvensjonell jernbane, da disse gir rom for tolkningstvil. Disse presiseringene skal ikke ha noen negativ innvirkning på det overordnede sikkerhetsnivået. Vedtaket slår også fast at medlemsstatene er forpliktet til å utarbeide en strategi og vedta en gjennomføringsplan for implementering av togkontrollsystemet ERTMS. Det fremgår også av vedtaket at det skal være obligatorisk med ERTMS for utbyggingsprosjekter som mottar EU-midler.

Det er usikkert om disse bestemmelsene er EØS-relevante da Norge ikke mottar slike midler per dags dato. Det blir presisert at medlemsstatene ikke skal forlenge levetiden til de nedarvede klasse B-systemene da disse utgjør et hinder for samtrafikkevnen. Artikkel 2 krever at medlemsstatene skal sikre at nasjonale ombordsystemer, for Norges vedkommende vil dette si ATC, må fremgå av listen over klasse B-systemer på ERAs nettsider. Videre krever bestemmelsen at medlemsstatene skal sikre at funksjonalitet, ytelse og grensesnitt for klasse B-systemene forblir slik de allerede er spesifisert, det vil si at det ikke kan gjøres endringer i dem, bortsett fra når det er nødvendig for å rette opp feil som har innvirkning på sikkerheten. Etter vedtakets artikkel 3 pålegges medlemsstatene å notisere nasjonale tekniske krav knyttet til klasse B-systemet, som for eksempel jernbaneinfrastruktur-forskriftens krav til STM-enheten.

Krav som allerede er notisert trenger ikke notiseres på nytt. Artikkel 4 angir prosessregler for og unntaksmuligheter for krav om obligatorisk innføring av ETCS/ERTMS på prosjekter som mottar EU-midler. Da Norge ikke per dags dato har slike prosjekter er det usikkert om denne bestemmelsen er EØS-relevant. I vedtakets artikkel 5 fremgår nødvendige endringer i kommisjonsvedtak 2011/291/EU (TSI rullende materiell). Vedtakets vedlegg I og II inneholder endringer i og oppklarer grensesnitt, samt lukker visse åpne punkter i TSI rullende materiell.

Vedtaket vedlegg III inneholder de tekniske spesifikasjoner for interoperabilitet for delsystemene styring, kontroll og signal langs sporet og styring, kontroll og signal ombord. Det er ikke foretatt store materielle endringer i forhold til gjeldende TSler. Som nevnt inneholder vedtaket hovedsakelig presiseringer. En viktig presisering er foretatt i punkt 6.2.4.2. Her er rollene i prosessen for verifiseringer av nasjonal STM-enhet forsøkt oppklart. Det fremgår nå at medlemsstaten er ansvarlig for verifisering av oppfyllelse av de nasjonale kravene. Verifikasjon av grensesnitt til ombordutrustningen, dvs. ERTMS/ETCS, må foretas av teknisk kontrollorgan. Videre er det foretatt presiseringer angående hvilke midlertidige verifiseringserklæringer teknisk kontrollorgan kan utstede. Kapittel 7 inneholder kravene for implementering av TSlen. Det kreves at statene må vedta en implementeringsstrategi for overgangen fra klasse B-system til klasse A-systemet. Gjeldende TSler inneholder også slike krav, men det foreligger ikke per dags dato noen vedtatt norsk implementeringsstrategi. Videre kreves det at statene skal påse at det ikke gjøres endringer i klasse B-systemenes funksjon og grensesnitt, utenom hvor det er nødvendig for å rette feil av betydning for sikkerheten. Forlinjer som ikke bygges med klasse A-system er staten forpliktet til å tilby en ekstern STM-enhet til operatørene for å sikre interoperabilitet og konkurranse på like vilkår. Medlemsstatene må i så fall informere RISK komiteen om årsakene til dette, samt hvilke tiltak som treffes for å gi samtlige aktører, da spesielt utenlandske, tilgang til infrastrukturen. Norge må likeledes rapportere til ESA. Kjøretøy kan utrustes med enten klasse B og A ombordutrustning, eller dobbeltutrustes slik at de kan operere på begge systemer. Alle nye kjøretøy må fra 2015 utrustes med ETCS-ombordutrustning.

Merknader

Vedtaket viderefører eksisterende krav på området og gjennomføringen vil derfor ikke pålegge private aktører noen nye forpliktelser. For private aktører vil rettsakten tilsi en viss forenkling i verifiseringsfremgangsmåtene. De økonomiske konsekvensene for Norge er først og fremst knyttet til overgangen fra klasse B- systemer (ATC) til klasse A-systemer (ERTMS). Den nasjonale gjennomføringsstrategien for ERTMS vil således legge premissene for hvordan investeringene må fordeles og prioriteres. Rettsakten kan gjennomføres av Statens jernbanetilsyn i forskrift med hjemmel i samtrafikkforskriften § 3.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn har hatt vedtaket på høring til relevante aktører. NSB AS og Cargonet AS har svart at de ikke har kommentarer til vedtaket. For øvrig har tilsynet ikke mottatt tilbakemeldinger. Statens jernbanetilsyn påpeker at manglende implementeringsstrategi og plan har gitt store utfordringer ved saksbehandlingen av søknader om tillatelse til å ta i bruk signalanlegg. Flere av dagens strekninger med klasse B-systemet trenger oppgradering. I mangel av en tydelig gjennomføringsplan har ikke tilsynet noen føringer på om det skal brukes klasse A- eller klasse B-systemer på de enkelte strekningene. Forbudet mot å endre klasse B- systemene gjør det vanskelig å forlenge levetiden på signalanlegg samtidig som det er usikkert når de enkelte strekningene skal oppgraderes til ERTMS. Dette gir en uforutsigbar situasjon som i verste fall kan føre til suboptimale investeringer i større jernbaneprosjekter. Jernbaneverkets signalstrategi fra 2005 antyder at klasse A ERTMS signalanlegg i nivå 2 i prinsippet skal være rimeligere å installere langs sporet enn et konvensjonelt klasse B system i tillegg til at det gir bedret punktlighet og lavere driftskostnader på sikt. Det er derfor tilsynets oppfatning at det først å bygge ut signalanlegg til klasse B for deretter å endre det senere til klasse A vil være uheldig bruk av ressurser.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0696 Kommisjonsbeslutning 2012/696/EU av 6. november 2012 om endring av beslutning 2012/88/EU om en teknisk spesifisering for interoperabilitet for delsystemene styring, kontroll og signal i det europeiske jernbanesystemet (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2012/696/EU av 6. november 2012 (heretter Vedtaket) om tekniske spesifisering for samtrafikkvevne for delsystemene styring, kontroll og signal i det europeiske jernbanesystemet endrer tidligere vedtak 2012/88/EU. Endringene omfatter oppgradering av spesifiseringene for ERTMS/ETCS til den såkalte «Baseline 3», systemkravspesifisering versjon 3.3.0, som er siste versjon av ERTMS/ETCS-systemet, Baseline 3 likestilles med dagens den gjeldende «Baseline 2», systemkravspesifisering versjonsnummer 2.3.0d. Oppgradering fra baseline 2 til baseline 3 (med uendret funksjonalitet) kan i prinsippet gjennomføres ved oppgradering av programvare, men dette er avhengig av leverandørstøtte og konkrete tekniske løsninger. Spesifiseringene er utformet slik at tog utrustet med baseline 3-utstyr skal kunne kjøre på linjer utrustet med den tidligere baseline 2-versjonen. Det skal også være mulig å kjøre med baseline 2-tog på baseline 3-linjer, forutsatt at infrastrukturen ikke stiller krav om den nye funksjonaliteten i baseline 3. Dette vil kunne sikre en effektiv oppgradering av systemet både for infrastruktur og materiell. Vedtaket omfatter en fortale, 3 artikler og 2 vedlegg. Artikkel 1 angir endringene i kommisjonsvedtak 2012/88/EU, hvor artikkel 6 (om muligheten for å bruke systemspesifisering 3.2.0 i bestilling av materiell/utstyr) slettes og erstattes av en ny artikkel 6a, Annex A erstattes av Annex I i Vedtaket (kryssreferanse mellom kravene i TSlen og de tekniske dokumentene som spesifiserer ERTMS/ETCS), og Annex G erstattes av Annex II i Vedtaket (åpne punkter i TSlen). Artikkel 2 gir ikrafttredelse fra 1. januar 2013 Artikkel 3 adresserer vedtaket til medlemslandene. Det er nå to sett med valgfrie spesifikasjoner. Ett sett for baseline 2 og ett sett for baseline 3. I tillegg endrer Vedtaket bilag G til TSlen, som lister opp de åpne punktene som ennå ikke er ferdig spesifisert. Til disse punktene skal det finnes/vedtas nasjonale regler, som notifiseres i henhold til vedtak 2012/88/EU artikkel 3.

Merknader

Gjennomføring av Vedtaket kan skje ved forskrift som fastsettes av Statens jernbanetilsyn. Da Norge ikke har startet utrulling av ERTNMS/ETCS på det norske jernbanenettet vil de økonomiske og administrative konsekvensene av å gjennomføre rettsakten å være ubetydelige, både for private og offentlige.

Innføring av Vedtaket vil gi et helhetlig sett med spesifikasjoner for ERTMS/ETCS, enten man velger baseline 2 eller 3. Endringene medfører også at de to alternativene er kompatible, slik at tog med den nyeste utrustningen kan kjøre på linjer utrustet både etter de nye og eldre spesifikasjonene. Baseline 3 er et mer komplett og helhetlig sett som bedre ivaretar norske behov til signalsystemet, sammenliknet med baseline 2 (bl.a. kobling til bremseegenskaper og håndtering av planoverganger).

Sakkyndige instansers merknader

Vedtaket har ikke vært forelagt togselskapene eller Jernbaneverket. Statens jernbanetilsyn har fulgt utarbeidelsen i Det europeiske jernbanebyrået (ERA), men har ikke deltatt direkte i arbeidsgruppen som utarbeidet anbefalingen som ble oversendt Kommisjonen. Innføringen av baseline 3 har vært lenge etterspurt av bransjen, togselskapene og infrastrukturforvaltere, for å få et mer entydig og fullstendig sett med spesifikasjoner.

Jernbaneverket har frem til nå planlagt utbygging av ERTMS i Norge på bakgrunn av baseline 2, dvs. systemkravspesifikasjon versjon 2.3.0d. Etaten legger opp til gjennomføre utrulling av ERTMS/ETCS med den til en hver tid gjeldende spesifikasjonen.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013L0009 Kommisjonsdirektiv 2013/9/EU av 11. mars 2013 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/57/EF om samtrafikkevnen i fellesskapets jernbanesystem (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Komisjonsdirektiv 2013/9/EU av 11. mars 2013 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/57/EF om samtrafikkevnen i fellesskapets jernbanesystem (direktivet) går i korte trekk ut på å innføre tilgjengelighet ("accessibility") som et grunnleggende krav i direktiv 2008/57/EF (samtrafikkdirektivet). Bakgrunnen for dette er å oppfylle EUs forpliktelser etter FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne, som EU er part i. I tillegg fremgår det av forordning (EF) nr. 1371/2007 (passasjerrettighetsforordningen) at stasjonsområder og tog skal være tilgjengelige for funksjonshemmede og personer med nedsatt bevegelighet. Det er derfor nødvendig å etablere tilgjengelighet som et grunnleggende krav, siden det vil gi en forankring av den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne (TSI) som gjelder for personer med nedsatt bevegelighet. Endringene til samtrafikkdirektivet går ut på å legge til tilgjengelighet som et grunnleggende krav i vedlegg III til samtrafikkdirektivet. Det gjelder for delsystemene infrastruktur, rullende materiell, drift og trafikkstyring og telematikkapplikasjoner for persontrafikk.

Merknader

TSIen for personer med nedsatt bevegelighet er i dag tatt inn i EØS-avtalen, og gjennomført i norsk rett ved forskrift 23. mai 2011 nr 540 om gjennomføring av vedtak 2008/164/EF av 21. desember 2007 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne vedrørende « personer med nedsatt bevegelighet » i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog og høyhastighetstog (TSI-personer med nedsatt bevegelighet).

De grunnleggende kravene til jernbanesystemet er nedfelt i vedlegg III til forskrift 16. juni 2010 nr 820 om samtrafikkevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften). De grunnleggende kravene er i dag:
Sikkerhet
Pålitelighet og tilgjengelighet
Helse

Miljøvern
Teknisk forenlighet.

Ved en eventuell gjennomføring av direktivet i Norge vil det være nødvendig å endre vedlegg III til samtrafikkforskriften tilsvarende endringene i direktivet.

FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne er ikke ratifisert av Norge, men Stortinget har 19. mars 2013 enstemmig gitt samtykke til ratifikasjon.

Direktivet gir en bedre rettslig forankring av TSlen for personer med nedsatt bevegelighet. I Norge er denne gruppens rettigheter regulert i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven. TSlen for personer med nedsatt bevegelighet bidrar til å oppfylle lovens krav for stasjonsbygninger og persontog. TSlens krav skal gjennomføres gradvis i henhold til en nasjonal gjennomføringsplan, slik at jernbanesystemet på sikt vil ivareta rettighetene til personer med nedsatt bevegelighet.

Administrative og økonomiske konsekvenser

En eventuell gjennomføring av direktivet vil ha små administrative konsekvenser for offentlige myndigheter, da det kun er nødvendig å gjøre mindre endringer i samtrafikkforskriften for å gjennomføre direktivet. For øvrig vil det være få konsekvenser av en gjennomføring av direktivet, siden TSlen for personer med nedsatt bevegelighet allerede er gjennomført i norsk rett. Da de tekniske kravene til de berørte delene av jernbanesystemet allerede er innført ved TSlen for personer med nedsatt bevegelighet, vil ikke direktivet i seg selv medføre noen økte administrative eller økonomiske konsekvenser for private.

Da direktivet kan gjennomføres ved forskriftsendring, men ikke anses å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet, kan det grupperes i gruppe 2.

Direktivet forankrer et prinsipp som allerede er gjeldende, da det finnes en TSI på området som regulerer tilgjengeligheten til jernbanesystemet. Det medfører derfor i seg selv ingen reell endring av rettstilstanden, og ingen nye forpliktelser eller kostnader for offentlige eller private aktører utover det den formelle gjennomføringen krever. En tydeligere rettslig forankring av tilgjengelighet som et grunnleggende krav gir en sterkere forpliktelse til å gjøre jernbanesystemet mer tilgjengelig. Dette vil ikke bare komme personer med nedsatt bevegelighet, herunder funksjonshemmede, til gode. Alle reisende har nytte av løsninger som gir økt tilgjengelighet, og jernbanesystemet blir mer effektivt. Samlet sett vil derfor en gjennomføring av direktivet gi en positiv kost-nyttevurdering. Direktivet er EØS-relevant og akseptabelt for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn har nylig gjennomført alminnelig høring av utkast fra Det europeiske jernbanebyrået (ERA) til revidert TSI for personer med nedsatt bevegelighet. Høringsinstansene var i hovedsak positive til utkastet, og understreker betydningen av å ha klare og tydelige krav på området. Flere av høringsinstansene understreket betydningen av å ha tydelige nasjonale mål for et universelt utformet jernbanesystem. Funksjonshemmedes fellesorganisasjon (FFO) sine hovedsynspunkter var at begrepene tilgjengelighet (accessibility) og universell utforming (universal design) bør benyttes som hovedinnretningsbegrep og gis en tydelig definisjon, og at tiltak beskrives og tidfestes med utgangspunkt i disse begrepene. Dette er forhold som må beskrives i den nasjonale gjennomføringsplanen for TSlen.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0757 Kommissjonsbeslutning 2012/757/EU av 14. november 2012 om en teknisk spesifikasjon for interoperabilitet for delsystemet "drift og trafikkstyring" i det europeiske jernbanesystemet og endring av beslutning 2007/756/EF (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2012/757/EU om tekniske spesifikasjon for samtrafikkevne for delsystemet «drift og trafikkstyring» i det europeiske jernbanesystemet (heretter Vedtaket) ble gjort 14. november 2012 og publisert dagen etter. Vedtaket erstatter tidligere vedtak 2011/314/EU og 2008/231/EC om «drift og trafikkstyring» for hhv konvensjonell og høyhastighets jernbane, og endrer tidligere vedtak 2007/756/EC om nasjonale kjøretøyregistre. Vedtaket utvider virkeområdet fra TEN-T-nettet til hele det europeiske jernbanenet (the rail system in the European Union), i henhold til artikkel 8 i direktiv 2008/57/EC (samtrafikkdiriktivet).

Vedtaket består av en fortale 8 artikler og to vedlegg, et vedlegg med selve TSlen (med ytterligere 23 vedlegg) og et vedlegg med endringer i tidligere vedtak 2007/756.

Artikkel 1 fastslår at spesifikasjonene for drift og trafikkstyring er gitt i vedlegget til Vedtaket. Artikkel 2 gir medlemslandene en notifikasjonsplikt for 1) avtaler med lokale jernbaneforetak og infrastrukturforvaltere, 2) bi- og multilaterale avtaler mellom jernbaneforetak, infrastrukturforvaltere eller sikkerhetsmyndigheter (tilsynsmyndigheter), samt 2) internasjonale overenskomster («agreements») mellom Medlemslandene og tredjeland som gjelder virkeområdet til TSlen. Tidligere notifikasjoner iht vedtakene 2006/920/EC, 2008/231/EC og 2011/314/EC oppfyller denne notifikasjonsplikten.

Artikkel 3 pålegger medlemslandene å oppdatere sine nasjonale implementeringsplaner iht. kapittel 7 i vedlegget til Vedtaket. De oppdaterte implementeringsplanene skal sendes til medlemslandene og kommisjonen innen 31. desember 2014.

Artikkel 4 opphever tidligere vedtak 2008/231/EC og 2011/314/EC om TSI for «drift og trafikkstyring» for hhv høyhastighets og konvensjonell jernbane, med virkning fra 1. januar 2014.

Artikkel 5 gjelder endringer i tidligere vedtak 2007/756/EC om nasjonale kjøretøyregister, og gjør vedlegg II til Vedtaket gjeldende som vedlegg til vedtak 2007/756/EC. Endringene gjelder kjøretøymerking og trår i kraft fra 1. januar 2014. Gjennomføringsplanen som er utarbeidet i henhold til tidligere TSI-utgaver må oppdateres innen 31. desember 2014 i henhold til artikkel 5.

Artikkel 6 pålegger det Europeiske jernbanebyrået (ERA) å publisere lister for kjøretøykoder iht artikkel 5. ERA skal holde disse listene oppdaterte og skal holde kommisjonen om endringer i disse, og kommisjonen skal orientere medlemslandene om dette i RISC-komiteen.

Artikkel 7 gjelder ikrafttredelse fra 1. januar 2014. Artikkel 8 adresserer vedtaket til medlemslandene. Beslutningen medfører reelt sett ingen nye forpliktelser for medlemslandene sammenlignet med de beslutningene/TSlene som den avløser.

Merknader

Vedtaket 2007/756/EC, 2008/231/EC og 2011/314 er implementert i norsk rett ved forskrifter av Statens jernbanetilsyn, og disse forskriftene må endres/oppeves ved en eventuell gjennomføring av Vedtaket.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Vedtaket vil ha liten betydning for Jernbaneverket og togselskapene/trafikkutøvere i Norge, da kravene fra tidligere TSler videreføres uten endringer av betydning. Utvidelsen av virkeområdet har ingen betydning for Norge da gjeldende TSler på området i praksis gjelder hele det nasjonale jernbanenet. Det vil i forbindelse med oppdateringen av den nasjonale gjennomføringsplanen kunne tas hensyn til innføringen av endrede/nye prosesser og delsystemer hos jernbaneverkshetene i tråd med prinsippene i TSlen kapittel 7. Statens jernbanetilsyn antar at dette ikke krever vesentlige endringer i virksomhetenes sikkerhetsstyringssystem, da TSlen krav i hovedsak skal være innarbeidet allerede. For Statens jernbanetilsyn vil en eventuell gjennomføring av rettsakten medføre ubetydelige administrative konsekvenser, da gjeldende TSler på området er implementert i norsk rett,

og det allerede er utarbeidet en nasjonal gjennomføringsplan. Vedtaket kan implementeres i norsk rett ved forskrift fastsatt av Statens jernbanetilsyn.

Vurdering

Sammenslåing av TSIer til en, med et utvidet virkeområde til hele det europeiske jernbanesystemet, vil bidra til et enklere og mer enhetlig regelverk på området, og behovet for nasjonale regler vil bli mindre. Når jernbanevirksomhetene implementerer bestemmelsene i sine sikkerhetsstyringssystemer vil dette også styrke jernbanesystemets samtrafikkvevne. Kostnadene ved å gjennomføre beslutningen er minimale da ikke er vesentlige endringer i kravene. Jernbanetilsynet må oppdatere den nasjonale gjennomføringsplanen slik at den tar hensyn til virksomhetenes behov. Samlet sett vil det derfor være positivt å gjennomføre rettsakten. Det er ikke behov for tilpasningstekst. Vedtaket er EØS-relevant og akseptabel for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Beslutningen har ikke vært forelagt togselskapene eller Jernbaneverket da det ikke medfører vesentlige endringer. Statens jernbanetilsyn har vært representert i arbeidsgruppen i ERA som utarbeidet forslaget til rettsakt. Tilsynet har ingen innvendinger mot å ta rettsakten inn i EØS-avtalen.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32011R0805 Kommisjonsforordning (EU) nr. 805/2011 om fastsettelse av regler for flygeledersertifikater og visse sertifikater i henhold til europaparlaments- og rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Innledning

Ny forordning erstatter europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/23/EF av 5. april 2006 om et fellesskapssertifikat for flygeledere. Direktivet ble tatt inn i norsk rett gjennom endring av fire ulike forskrifter; forskrift av 25. oktober 2003 nr. 1301 om sertifisering med videre av flygeledere (BSL C 3-1), forskrift av 25. oktober 2003 nr. 1302 om utdanningsorganisasjoner for flygeledere og flygeinformasjonstjenestepersonell (BSL C 3-2), forskrift av 11. november 2003 nr. 1345 om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (BSL G 2-1) og forskrift av 3. november 2008 nr. 1215 om medisinske krav for utstedelse og forlengelse av legeattest klasse 3 til flygeledere m.m. (BSL G 2-3).

Forordning 1108/2009 utvider EASA's (European Aviation Safety Agency) ansvarsområde til også å omfatte regelverk knyttet til flyplass og flysikring. I den samme forordningen ble direktiv 2006/23/EF om et fellesskapssertifikat for flygeledere opphevet. I forordningen er EU-kommisjonen gitt fullmakt til å vedta gjennomføringsbestemmelser på dette området. Direktiv 2006/23/EF skulle gjelde inntil nye bestemmelser ble vedtatt. Det har vært viktig å raskt få på plass nye regler på området, og det ble derfor besluttet at saksbehandlingen skulle gjennomføres etter en "fast-track"-prosedyre. Denne prosedyren har medført en mindre omfattende involvering av medlemsstatene forut for vedtakelse av forordningen enn det som er vanlig regelverksprosedyre i EU. Det er av samme grunn forutsatt fra EU-kommisjonens side at direktiv 2006/23/EF skulle videreføres mest mulig uendret.

Sammendrag av innhold

Forslag til ny forordning representerer først og fremst en formell og redaksjonell revisjon i forhold til direktivet, - med svært få materielle endringer. Det er lagt opp til at man vil komme tilbake med en fase 2 hvor det vil bli en grundigere gjennomgang av regelverkets materielle side. Reglene skal sikre en felles standard for sertifisering av flygeledere og utdanningsorganisasjonene. Forordningen gir regler om blant annet kategorier av sertifikater, påtegninger, som for eksempel språkpåtegning eller instruktørpåtegning, krav til treningsorganisasjoner og krav til myndighetene. På noen få områder åpner selve forordningen for å gjøre nasjonale tilpasninger. Disse er:

- øvre aldersgrense hvor dette allerede finnes i nasjonalt regelverk.
- krav om språkpåtegning i andre språk enn engelsk
- krav om forutgående tjenestetid for å være praksisinstruktør

Se nærmere vurdering av de enkelte unntakene nedenfor. At reglene nå gjennomføres som en forordning mot tidligere et direktiv, gjør at hele forordningen må gjennomføres "as is" i nasjonal rett. Dette vil medføre at reglene samles i en forskrift.

Merknader

Når forordningen blir tatt inn i EØS-avtalen vil den bli gjennomført i norsk rett som en egen forskrift. Det vil ikke være behov for lovendring. Både tjenesteytere og myndighetene vil ha behov for noe opplæring knyttet til det nye regelverket. For Luftfartstilsynet vil det nye regelverket ikke medføre tillegg i oppgaver som ikke lar seg løse innenfor gjeldende budsjett. Tilsynet vurderer at det ikke vil være varige økonomiske eller administrative konsekvenser ved innføring av flygelederforordningen. Det må her tas forbehold om en mulig merkostnad knyttet til etablering av et eget klageorgan. I høringen har imidlertid Avinor opplyst at oppfølgingen av forordningen vurderes generelt å ville kreve flere ressurser, men at det er vanskelig og tidkrevende å skulle estimere disse på nåværende tidspunkt. Det eneste estimatet Avinor kan gi på nåværende tidspunkt er kostnadene forbundet med investering av et system for tidsregistrering. Dette er begrenset til å koste omtrent 10 millioner i investering samt en årlig driftskostnad på omtrent 2 millioner. Mva kommer i tillegg. Slik Luftfartstilsynet vurderer saken er dette kostnader som ville påløpt om flygelederdirektivet hadde blitt gjennomført som forutsatt.

Sakkyndige instansers merknader

Saksdokumenter knyttet til behandling av flygelederforordningen i Single Sky Committee (SSC) har vært utsendt i forkant av de møter hvor dette regelverket har vært behandlet. Flyselskaper, NHO-luffart, Forsvaret og Avinor inviteres til koordineringsmøter i forkant av SSC-møtene. Forordningen samt utkast til gjennomføringsforskrift har vært på høring. Norsk Flygelederforening (NFF) og Avinor har kommet med merknader.

NFF har kommet med forslag til endringer av enkelte av bestemmelsene i forskriften for å klargjøre denne, dette har Luftfartstilsynet etterkommet. Videre er NFF skeptisk til måten dispensasjonsadgangen fra øvre aldersgrense er utformet. Luftfartstilsynet påpeker at dispensasjonsadgangen er en videreføring av dagens praksis. Videre viser tilsynet til at det er rimelig at det gis en dispensasjonshjemmel fra en "særnorsk" regel som i utgangspunktet er ganske streng. NFF støtter at det etableres et klageorgan og presiserer at det bør være nøytralt. NFF stiller spørsmål til kravet om registrering av effektive arbeidstimer i art. 12 er i tråd med personopplysningsloven. NFF frykter at informasjonen kan bli brukt til andre formål enn hva som er intensjonen. NFF har forelagt saken for Datatilsynet og avventer svar derfra. Luftfartstilsynet mener hensikten med tidsregistrering er knyttet til kravet om at flygeledere har det minimum av tjenestetid som er definert for å inneha kompetanse for aktuell rettighet og autorisasjon. Tilsynet imøteser likevel en tilbakemelding fra NFF når Datatilsynet har besvart henvendelsen. NFF har også merknader til bestemmelsene om medisinsk godkjenning. Blant annet mener de at forhold knyttet til medisinsk godkjenning kan tas opp med flylege og ikke tjenesteleverandør. Luftfartstilsynet presiserer imidlertid at flygelederen har et ansvar for å informere arbeidsgiver da tjenesteyter er ansvarlig for at personell skal være kvalifisert for tjenesteutøvelse.

Avinor har også merknader til dispensasjonsadgangen til aldersgrensen, de ønsker at det etableres krav og retningslinjer som skal følges i saksbehandlingen og beslutningsprosessen knyttet til søknader om dispensasjon fra kravet om øvre aldersgrense. Luftfartstilsynet viser til at det vil være naturlig at de viderefører den etablerte prosedyren ved spørsmålet om dispensasjon fra øvre aldersgrense. Avinor er også positive til at det etableres en klageordning og anser det naturlig at klagebehandlingen plasseres hos Luftfartstilsynet. Avinor ønsker å bidra i prosessen omkring etableringen av klageordningen. Luftfartstilsynet er enig i at det vil være naturlig å samarbeide tett med Avinor i denne prosessen. Avinor har påpekt at gjennomføringen av forordningen vil medføre økonomiske konsekvenser for Avinor.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og

beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R0006 Kommisjonsforordning (EU) nr. 6/2013 av 8. januar 2013 som endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 om felles regler på området for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå, og om oppheving av rådsdirektiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innholdet

Europakommisjon vedtok 8. januar 2013 forordning (EU) nr. 6/2013 som endrer forordning (EF) nr. 216/2008 artikkel 6 nr. 1.

Artikkel 6 nr. 1 fastsetter at materiell, deler og utstyr skal oppfylle miljøbeskyttelseskravene i Chicago-konvensjonens Annex 16, bind I og II, med unntak av vedleggene. Ved vedtakelsen av forordning (EF) nr. 216/2008 var det Annex 16, bind I slik det lød ved endring 8 og bind II slik det lød ved endring 5, begge av 24. november 2005, som ble fastsatt som krav i regelverket.

Artikkel 6 nr. 1 ble endret gjennom forordning (EF) nr. 690/2009, ved at endring 9 for bind I og endring 6 for bind II, begge av 20. november 2008, ble fastsatt som krav i regelverket.

Artikkel 6 nr. 1 er på nytt endret gjennom forordning (EU) nr. 6/2013. I denne forordningen gjennomføres endring 10 for bind I og endring 7 for bind II, begge av 17. november 2011. Vedleggene er fortsatt unntatt. Endring 10 til bind I omhandler tekniske spørsmål i forbindelse med anvendelsen av tekniske prosedyrer, prosesser og tilhørende veiledning i forbindelse med flystøysertifisering. Alle endringer anses for å være støynøytrale, dvs. at de ikke medfører endring av støygrensen. Endring 7 for bind II, er en ytterligere innstramming av emisjonsbegrensningene (en innstramming av NOx-grenser). Videre omhandler endringen endel tekniske spørsmål som oppstår i forbindelse med anvendelsen av tekniske prosedyrer, prosesser og tilhørende veiledning i forbindelse med sertifisering av utslipp fra flymotorer.

Formålet med forordning (EU) nr. 6/2013 er å oppnå harmonisering med standardene fastsatt av FNs luftfartsorganisasjon ICAO, som anbefalt av ICAOs Utvalg for miljøbeskyttelse innenfor luftfart på sitt 8. møte, og av ICAOs Råd den 4. mars 2011.

Forordning (EF) nr. 216/2008 og forordning (EF) nr. 690/290 er gjennomført i norsk rett ved forskrift 26. februar 2013 nr. 219 om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften).

Merknader

Hjemmel i EF-traktatens art. 80 og 251.

Forordning (EU) nr. 6/2013 forventes at få en positiv innvirkning på miljøet. Forordningen gjennomfører en ny NOx-standard og ajourføringer bestemmelsen om produksjonsstopp for motorer etter CAEP/6-NOxstandarden. De øvrige endringene vil sannsynligvis også få positiv innvirkning på miljøet gjennom at regelverksteksten er gjort mer tydelig og avklart, blant annet er noen punkter hvor regelverket var inkonsistent nå ryddet opp i. Videre er regelverket oppdatert i overensstemmelse med den seneste tekniske utvikling og det er innført teknisk sunne og veldefinerte spesifikasjoner. I Norge finnes ingen produsenter av luftfartøy eller motorer til bruk i luftfartøy som omfattet av teknisk regelverk Part 21. Endringene i forordning (EU) nr. 6/2013 vil derfor ikke få direkte konsekvenser for norske aktører. På sikt vil endringene få positive virkninger for miljøet gjennom at europeiske, og internasjonale, luftfartøy får redusert utslipp mv.

Gjennomføring av rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser for norske myndigheter, norske flyeiere og andre relevante aktører.

Det anses ikke nødvendig med tilpasningstekst i forbindelse med inkorporering i EØS-avtalen. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel.

Forordningen omfattes av Gruppe 2. Endringsforordningen vil kunne gjennomføres gjennom ny forskrift, jf. delegasjonshjemmel i forskrift 26. februar 2013 nr. 219 om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R0007 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 7/2013 av 8. januar 2013 om endring av forordning nr. 748/2012 om gjennomføringsbestemmelser for luftdyktighets- og miljøsertifisering av luftfartøyer og hermed forbundet materiell, deler og apparatur og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Den Europeiske Kommissjon har 8. januar 2013 vedtatt forordning (EU) No. 07/2013, som endrer stk. 21A.4, litra a), stk. 21A.130, litra b) og stk. 21A.165 litra c) i seksjon A i Kommisjonens forordning (EU) nr. 748/2012 (i det følgende kalt "Part-21").

Rettsakten tar hensyn til utviklingen i EU og internasjonal rett (ICAO) samt harmoniseringen med bestemmelser fastlagt av EUs viktigste partnere, jf. målsetningene i grunnforordningens artikkel 2. Rettsakten tar også hensyn til den nåværende status i den relevante EU-lovgivning. Forordning (EU) No. 07/2013 endrer bestemmelser i forordning (EU) nr. 748/2012 gjennomføringsbestemmelser for luftdyktighets- og miljøsertifisering av luftfartøyer og hermed forbundet materiell, deler og apparatur og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner.

Formålet med reglene i forordning (EU) nr. 748/2012 er å opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Det har vist seg nødvendig å endre kravene til og prosedyrene for sertifisering av luftfartøy og hertil knyttet materiell, deler og apparatur samt for konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner.

I Norge er forordning (EU) nr. 748/2012 på høring frem til 1. februar 2012, som erstatter forordning (EF) nr. 1702/2003.

Forordning (EF) nr. 1702/2003 er implementert i forskrift 24. mai 2005 nr. 461: Forskrift om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetsertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften).

Forordning (EU) nr. 748/2012 forventes implementert, når grunnforordningen (EF) 216/2008 blir implementert i Norge i løpet av første kvartal 2013. Grunnforordning (EF) nr. 216/2008 erstatter grunnforordning (EF) 1592/2002.

Sammendrag av innhold

I artikkel 6 i forordning (EF) nr. 216/2008 ("grunnforordningen") defineres vesentlige miljøbeskyttelseskrav med en henvisning til Annex 16 til Chicago-konvensjonen. Formålet med forordning (EU) 07/2013 er å endre Kommisjonens forordning (EU) nr. 748/2012.

Formålet med disse endringer er å gjennomføre endringene av Annex 16, bind I og II, som anbefalt av ICAO's Utvalg for Miljøbeskyttelse innen for Luftfart på sitt 8. møte og vedtatt av ICAO-Rådet den 4. mars 2011. Formålet med endring 10 i Annex 16, bind I, er å behandle tekniske spørsmål, som oppstår i forbindelse med anvendelsen av tekniske prosedyrer og prosesser og tilhørende veiledning i flystøysertifisering. Alle endringer anses for å være støynøytrale (dvs. medfører ingen endring av støygrensen).

Formålet med endring 7 i Annex 16, bind II, er å ajourføre bestemmelsene vedrørende innstramming av emisjonsbegrensninger (dvs. en innstramming av NO_x-grenser) og behandle de tekniske spørsmål som oppstår i forbindelse med anvendelsen av tekniske prosedyrer, prosesser og tilhørende veiledning i sertifisering av emisjoner fra flymotorer.

Dette omfatter en ajourføring av bestemmelsen om produksjonsstopp for motorer, som ikke oppfyller CAEP/6-emisjonsstandard for NO_x, som trer i kraft den 1. januar 2013, samt en fritakelsesprosedyre.

Det vesentligste aspekt er vedtakelsen av en ny NO_x-standard og ajourføringen av bestemmelsen om produksjonsstopp for motorer etter CAEP/6-NO_x-standard. Selv om det ikke er mulig å foreta en kvantifisert evaluering av omsetningen og antallet av berørte personer, kan det antas, at endringene av grunnforordningen og Kommissjonens forordning (EU) nr. 748/2012 (Part-21) ikke i vesentlig grad vil endre den aktuelle situasjon.

Oversikt over endringene

I grunnforordningen (EF) 216/2008 fastlegges de vesentligste miljøbeskyttelseskrav med henvisning til ICAO-Annex 16. I artikkel 6, stk. 2, presiseres det, at det etter endringen av ICAO-Annex 16 kan foretas en tilpassing etter forskriftsprosedyrer med kontroll, jf. samme forordnings artikkel 65, stk. 5, for i tilfelle å skape overensstemmelse mellom de vesentligste miljøbeskyttelseskrav og de dertil relaterte ICAO-standarder.

Endring 10 til ICAO-Annex 16, bind I

Formålet med endring 10 i ICAO-Annex 16, bind I, er å behandle tekniske spørsmål, som oppstår i forbindelse med anvendelsen av tekniske prosedyrer og prosesser og tilhørende veiledning i flystøysertifisering.

Endringene omfatter:

- Endringer av anvendelsesbestemmelsene for å fjerne unødig kompleksitet, gjentakelser og redundans i teksten og samtidig forbedrer klarheten og sammenhengen i de forskjellige kapitler.
- En ajourføring av Annexet for å skape overensstemmelse med henvisningene til CAO-dokument 9501, miljø-teknisk håndbok, bind I, om anvendelse av prosedyrer for støysertifisering av luftfartøyer.
- Ny tekst i kapitel 3, Annex 16, bind I, for å presisere referansehastighet ved take-off med henblikk på støysertifisering, i tilfelle hvor starthastighet for luftdyktighetsertifisering ikke er spesifisert.
- Forbedringer av lesbarheten og klarheten i tidligere vage og ufullstendige veiledninger, herunder beregning av det effektive oppfattede støynivå (Effective Perceived Noise level, EPNL), justering av luftfartøystøysdata til referansevilkår under anvendelse av forenklete, integrerte metoder, måling og karakterisering av atmosfærisk lyddempning samt forskjellige tekniske spørsmål og redaksjonelle feil.
- Presisering av, at det maksimale støynivå for subsoniske jettfly kan anvendes som retningslinje for supersoniske fly. Alle forslag til endringer av ICAO-Annex 16, bind I, anses for å være støynøytrale (dvs. at endringene ikke endrer støygrensene).

Endring 7 i ICAO-Annex 16, bind II

Formålet med endring 7 i ICAO-Annex 16, bind II, er å ajourføre bestemmelsene vedrørende innstramming av emisjonsbegrensninger (dvs. en innstramming av NO_x-grenser) og behandle de tekniske spørsmål, som oppstår i forbindelse med anvendelsen av tekniske prosedyrer og prosesser og tilhørende veiledning i flystøysertifisering.

Endringene omfatter:

- Vedtakelse av den nye NO_x-standard, som blev anbefalt av CAEP/8, for ytterligere å minske mengden av luftformige emisjoner, hvilket innstrammer NO_x-grensenes sammenholdt med den någjeldende CAEP/6-standard med 5-15 % for småmotorer og 15 % for store motorer fra dens ikrafttreden 1. januar 2014.
- Ajourføring av bestemmelsen om produksjonsstopp for motorer, som ikke oppfyller emisjonsstandard for NO_x (CAEP/6), som trer i kraft den 1. januar 2013.
- Ajourføring av teksten, således at ordene "variasjoner i prosedyrer" erstattes med "tilsvarende prosedyrer" for å øke sammenhengen i og harmoniseringen av Annex 16, bind II, og ICAO-dokument 9501, miljø teknisk håndbok, bind II, om anvendelse av prosedyrer for støysertifisering av luftfartøyer.
- Forbedringer av lesbarheten, idet noen feil rettes.

Krav om produksjonsstopp av hensyn til utledningen av NOx og fritakelsesprosedyre:

Endring 7 i Annex 16, bind II, inneholder et krav om produksjonsstopp av hensyn til utledning av NOx, idet motorer, som er fremstillet den 1. januar 2013 eller senere, skal overholde det NOx-nivå, som er vedtatt i forbindelse med CAEP/6. CAEP/6's krav om produksjonsstopp av hensyn til utledning av NOx gir sikkerhet for, at motorer som ikke overholder kravet, ikke lenger vil bli fremstilt etter denne dato. Det innføres også i Annex 16, bind II, mulighet for fritakelser fra dette kravet, således at tidsrammen kan tilpasses for å minske de negative økonomiske følger.

Fritakelsesprosedyren er beskrevet i ICAO-dokument 9501, miljø teknisk håndbok, bind II, om anvendelse av prosedyrer for støysertifisering av luftfartøyer. Endringer i teksten vedrørende fritakelsesprosedyren i forhold til miljø teknisk håndbok, bind II, for å sikre oppfyllelse av kravene i EASA's reguleringssystem. Dessuten var det viktig å gjøre visse sentrale punkter bindende (f.eks. tidsrammen for innrømmelse av fritakelser og begrensningen av antallet av fritakelser) for å sikre oppfyllelse av kravet om produksjonsstopp. Derfor besluttet EASA å innføre fritakelsesprosedyren i Kommisjonens forordning om endring av forordning (EF) nr. 216/2008 og forordning (EU) nr.748/2012.

Som følge av dette inneholder forordning (EU) 07/2013 endring vedrørende kravet om produksjonsstopp og fritakelsesprosedyren:

a. I artikkel 3, pkt. 2, i Kommisjonens forordning (EF) nr. 216/2008 og (EU) nr.07/2013 innføres en overgangsperiode på fire år etter den dato, hvor den pågjeldende motor skal overholde kravet om produksjonsstopp av hensyn til utledning av NOx, jf. CAEP/6 (1. januar 2013). I overgangsperioden (1.januar 2013 til 31. desember 2016) kan medlemsstatene innrømmes fritakelser. Antallet av fritakelser er begrenset for nye motorer som er montert i nye luftfartøyer. EASA skal opprette og administrere et register over disse fritakelser.

b. Bestemmelsene om kravet om produksjonsstopp av hensyn til utledning av NOx forutsetter en endring av Kommisjonens forordning (EU) nr.748/2012, nemlig bestemmelsene i seksjon A, del 21 (21A.4, litra a), 21A.130 litra b) og 21A.165, litra c)).

Merknader

Rettsakten krever endring i forordning (EU) 748/2012 som ennå ikke er implementert i norsk rett. Denne er på høring frem til 1. februar 2013 og forventes tatt inn i norsk rett, når grunnforordning (EF) 216/2008 er implementert i norsk rett. Luftfartstilsynet har vurdert at en høring med høringsfrist på 6 uker anses hensiktsmessig. Gjennomføring av rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser. Luftfartstilsynet må endre en del referanser til Part-21 som er gitt i standard brev og prosedyrer. Antakeligvis vil dette i omfang tilsvare 2-3 dagsverk.

Konsekvensvurdering av lovgivning

Endring 10 i ICAO-Annex 16, bind I, og endring 7 i ICAO-Annex 16, bind II, jf. ovenstående redegjørelse, lukker noen huller og bidrar til å sikre likebehandling av alle ansøkere. Da noen av disse endringer påvirker utformingen av selve kravene, er det nødvendig å innarbeide disse forbedringer av ICAO-Annex 16 i EU-lovgivningen. De krav, som skal endres, er dog ikke begrenset til artikkel 6 i grunnforordningen. Som beskrevet ovenfor forutsetter kravet om produksjonsstopp av hensyn til utledning av NOx og fritakelsesprosedyren en endring av Part-21 i Kommisjonens forordning (EU) nr.748/2012. Det vesentligste aspekt i den henseende er vedtakelsen av en ny NOx-standard og ajourføringen av bestemmelsen om produksjonsstopp for motorer etter CAEP/6-NOxstandard. Selv om det ikke er mulig å foreta en kvantifisert evaluering av omsetningen og antallet av berørte personer, kan det antas, at endringene av grunnforordningen og Kommisjonens forordning (EU) nr. 748/2012 (Part 21) ikke i vesentlig grad vil endre den aktuelle situasjon.

Økonomiske følger

Endringen innebærer vedtakelse av en ny NOx-standard og ajourføring av bestemmelsen om produksjonsstopp for motorer, som ikke oppfyller CAEP/6-NOx-standard, dette vil medføre ytterligere omkostninger for produsenter og flyselskaper. Endringen medfører også reduksjon av den administrative byrde for industrien, (vedtakelse av ICAO's foranstaltninger i uendret form), og dette vil få en positiv økonomisk virkning.

Miljømessige følger

Forordning (EU) nr. 07/2013 forventes at få en positiv innvirkning på miljøet. Dette gjelder navnlig for vedtakelsen av en ny NOx-standard og ajourføringen av bestemmelsen om produksjonsstopp for

motorer etter CAEP/6-NOxstandarden. Det er imidlertid også antakelsen, at andre endringer i ICAO-Annex 16, bind log II, vil få en positiv innvirkning på miljøet. Disse endringer løser problemer med tvetydighet og inkonsekvens, gjør teksten klarere, ajourfører teksten i overensstemmelse med den seneste tekniske utvikling og innfører teknisk sunne og veldefinerte spesifikasjoner.

Harmonisering med internasjonal rett

Forordning (EU) nr. 07/2013 tar hensyn til utviklingen i internasjonal rett (ICAO): a. svarer til ICAO's standarder og anbefalte praksis. Innholdet av FAA- og TCCA-reglene er ennå ikke fastlagt, men det kan være en viss forskjell vedrørende gjennomførelsen av kravet om produksjonsstopp av hensyn til utledning av NOx. Det er likevel relevant for EU og EASA å være i samsvar med endringene som er godkjent av ICAO.

Konsekvenser i Norge

I Norge finnes ingen produsenter i henhold til Part 21 av luftfartøy eller motorer til bruk i luftfartøy, og endringene i forordning (EU) 07/2013 vil derfor ikke få direkte konsekvenser for Norge.

Vurdering

Luftfartstilsynet ser positivt på innføringen forordning (EU) nr. 07/2013, som vil bidra til å sikre og opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Dette vil være positivt for flysikkerheten. Luftfartstilsynet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-UTENRIKSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer

32009L0043 Direktiv 2009/43/EF om forenklede regler og betingelser ved leveranser av forsvarsrelaterte varer innenfor EU/EØS-området (vedlegg II kap XIX UD gr2)

Sammendrag av innhold

ICT-direktivet åpner for forenkling av regler og vilkår for leveranser av forsvarsrelaterte varer innenfor EU/EØS-området mellom bedrifter som er sertifisert av sine rette myndigheter. Direktivet gjelder ikke for varer i transit til mottakere utenfor EU/EØS-området. Enhver leveranse av forsvarsrelaterte varer mellom EU/EØS-land skal være gjenstand for forhåndsgodkjenning gjennom generelle, globale eller individuelle eksportlisenser. Direktivet gir detaljert beskrivelse av de tre lisensformatene.

Generelle lisenser kan gis til forhåndssertifiserte bedrifter for leveranser av nærmere angitte militære varer til samarbeidsbedrifter som likeledes er sertifisert av myndighetene i det aktuelle EU/EØS-mottakerlandet. Det er opp til det eksporterende lands myndigheter å avgjøre når en generell lisens kan tas i bruk. Gyldigheten på generelle lisenser skal ikke overstige fem år. Bedrifter som blir sertifisert vil publiseres etter nærmere regler. Sertifisering av bedrifter forutsetter innhenting av forsikringer om etterlevelse fra bedriftene og mulighet for etterkontroll.

Globale lisenser skal utstedes etter søknad fra en bedrift om å få utføre nærmere angitte forsvarsrelaterte varer til en identifisert mottaker i EU/EØS-området. Den globale lisensen skal gis med en gyldighet på tre år.

Individuelle lisenser brukes når eksportlandets myndigheter mener at en utførsel er særlig følsom, for eksempel at det dreier seg om stridsvåpen eller ammunisjon. Individuelle lisenser gis for en spesifikk utførsel av spesifiserte varer til en identifisert sluttbruker, og skal kun være gyldig for den ene utførselen.

Det eksporterende lands myndigheter kan kreve sluttbrukerforsikringer eller sluttbrukersertifikat.

Merknader

Direktivet er hjemlet i EF-traktaten artikkel 95 (indre marked), tilsvarende Traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) artikkel 114. Direktivet er fra EU-siden angitt som EØS-relevant.

Handel med forsvarsrelaterte produkter er i norsk rett regulert i eksportkontrollloven og gjennomføringsforskrift til denne. Bestemmelsene i direktiv 2009/43/EF - ICT-direktivet vil bli innarbeidet i ny Eksportkontrollforskrift.

Hensikten med direktivet er å styrke EU/EØS-landenes konkurransevilkår når det gjelder handel og samarbeid om forsvarsmateriell i tråd med prinsippene for det interne marked, men uten å berøre det grunnleggende prinsippet om nasjonal myndighet i slike saker. Bakgrunnen er bl.a. forskjeller når det gjelder behandlingstiden av søknader om eksportlisens mellom EU/EØS. Forenklede krav og vilkår skal sikre bedriftene mest mulig likebehandling og forutsigbarhet i lisensieringen av militære varer, med sikte på like konkurransevilkår. EU/EØS-landenes rett under EF-traktatens artikler 30 og 296, tilsvarende TEUV artikler 36 og 346 jf. EØS-avtalen artikler 13 og 123, til å utøve nasjonal eksportkontroll, berøres ikke.

Den generelle lisenstypen representerer et nytt konsept. Det pågår et arbeid i EU for å utvikle et felles "sertifiseringssystem", dvs. kriterier for sertifisering. EØS-landene vil bli assosiert med dette arbeidet så snart de har bekreftet formelt at de vil implementere direktivet i nasjonalt regelverk og praksis.

Gjennomføring av direktivet anses ikke å medføre vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

32012L0010 Direktiv 2012/10/EU av 22. mars 2012 om endring av direktiv 2009/43/EF mht. listen over forsvarsrelaterte produkter (vedlegg II kap XIX UD gr3)

Sammendrag av innhold

Ved endringsdirektiv 2012/10/EU erstattes, for andre gang, vedlegget dvs. listen over forsvarsrelaterte varer til direktiv 2009/43/EF ICT- direktivet. Vedlegget vil bli erstattet rutinemessig som følge av endringer vedtatt i eksportkontrollregimet Wassenaar.

Listen over forsvarsrelaterte varer setter rammen for hva som omfattes av ICT-direktivet. Dette direktivet åpner for forenkling av regler og vilkår for leveranser av forsvarsrelaterte varer innenfor EU/EØS-området under gjeldende nasjonal politikk og de lisensieringsprosedyrer som er nedfelt i ICT-direktivet selv. Sistnevnte er under behandling i EFTA.

For mer informasjon om ICT-direktivet, se omtalen under direktiv 2009/43/EF ovenfor.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Bestemmelsene i hovedrettsakten direktiv 2009/43/EF - ICT-direktivet vil bli innarbeidet i ny Eksportkontrollforskrift. Listen over forsvarsrelaterte varer vil følge som vedlegg til samme forskrift og bli erstattet rutinemessig.

Økonomisk/Administrative konsekvenser: Gjennomføringen anses ikke å medføre vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010L0080 Direktiv 2010/80/EU av 22.november 2010 om endring av direktiv 2009/43/EF vedrørende listen over forsvarsrelaterte varer (vedlegg II kap XIX UD gr3)

Sammendrag av innhold

Ved endringsdirektiv 2010/80/EU erstattes, for første gang, vedlegget dvs. listen over forsvarsrelaterte varer til direktiv 2009/43/EF ICT- direktivet. Vedlegget vil bli erstattet rutinemessig som følge av endringer vedtatt i eksportkontrollregimet Wassenaar. Listen over forsvarsrelaterte varer setter rammen for hva som omfattes av ICT-direktivet. Dette direktivet åpner for forenkling av regler og vilkår for leveranser av forsvarsrelaterte varer innenfor EU/EØS-området under gjeldende nasjonal politikk og de lisensieringsprosedyrer som er nedfelt i ICT-direktivet selv.

For mer informasjon om ICT-direktivet, se omtale ovenfor av direktiv 2009/43/EF.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Bestemmelsene i hovedrettsakten direktiv 2009/43/EF - ICT-direktivet vil bli innarbeidet i ny Eksportkontrollforskrift. Listen over forsvarsrelaterte varer vil følge som vedlegg til samme forskrift og bli erstattet rutinemessig.

Økonomisk/Administrative konsekvenser: Gjennomføringen anses ikke å medføre vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011H0024 Rekommandasjon 2011/24/EU om sertifisering av forsvarsbedrifter under artikkel 9 i direktiv 2009/43/EF om forenklede regler og betingelser ved leveranser av forsvarsrelaterte varer innenfor EU/EØS området (vedlegg II kap XIX UD gr3)

Sammendrag av innhold

Rekommandasjon 2011/24/EU gir nærmere retningslinjer for sertifisering av forsvarsbedrifter i henhold til ICT-direktivet (2009/43/EF), om forenklede regler og betingelser ved leveranser av forsvarsrelaterte varer, som ennå ikke er innlemmet i EØS-avtalen.

Anbefalingen innebærer en nærmere analyse og definisjon av kriteriene for sertifisering, og for myndighetenes kontroll med bedriftenes overholdelse av begrensninger og betingelser. Videre inneholder den detaljer om hvordan selve sertifikatet skal utformes og om utveksling av informasjon om sertifiserte bedrifter. En anbefalt modell for sertifisering og format for selve sertifikatet ligger ved.

Merknader

Anbefalingen bidrar til klarere forståelse av kriteriene for sertifisering og en harmonisert prosedyre for slik sertifisering av forsvarsbedrifter. Gjennomføringen anses ikke å medføre vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Rekommandasjonen anses EØS-relevant og akseptabel. Anbefalingen innebærer ingen substansendringer jf. ICT-direktivet og de to rettsaktene vil bli gjennomført under ett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.